

ئەويندار بوون باشتره له بى ئەوينى
كتىبى ھوتوم

نووسەر: رۆز لاگركرانس وینه: نیفا ئیریکسون

ئەويندار بوون باشتره له بى ئەوينى

نووسەر: رۆز لاگركرانس وینه: ئىفائىرىكسون

وهرگيرانى له زمانى سوئىديهوه: رحمان سوڤى

سالى ۲۰۲۲ى زايىنى

ئەويندار بوون باشتىره له بى ئەوينى - بەشى (۱)

رۆژىكى زۆر خوشى مانگى گولانه. پشودانى جهژنى
پاكه. خۆرەتاو پىرشنگى داوه له دوندى خانووبەرزەكانى
شار.

خەلك پەنجىرهى مالهكانيان ئاوالهكردووه. يەكەم
ئەوانەى كه له خانووه سپىيه بەرزەكاندان. دووهم
ئەوانەى كه له بالەخانه بۆرەكاندان. بە دواى ئەواندا
ئەوانەى كه له خانووه سەوزەكاندا دەژىن.

كەچى له خانووه زەردەكەى مالى دانى هېچ نىشانەى
ئاوهدانى نابىنرى!

هېچ باوكىك نايتەدەرى بچى له سندوقى پۆست رۆژنامە
بىنى!

هېچ پشيلهيهك بە دواى مشكگرتندا راناكا.

هېچ كچىك له مال دەرناكهوى كه له نيو مېرگ و
چىمەندا له گولان بگهړى و گولاله سووره بچنى.
بىباتهوه مالى و له گولدانى خا و له بەر پەنجىره داينى.
هېچ كچىك ديارنىيه!

رهنگه پيرسن «مههست چۆن كچيکه؟»

دياره كه مههستمان «دانى» يانى «دانييه لا» يه!

وادياره لهم رۆژهدا كه مههستى ئيمهيه، دانى له مالنويه.
چونكه كاتيك هاوپولهكانى «كوودهن» و «ميتبرگى» و
«بهنى» هاتن بۆلاى و له لايهن ماموستا كه يانهوه
هيلكهى رهنگراوى جهزنى پاكيان بۆ هينا بوو. له
زهنگى درگيان دا هيچكس درگاي لى نه كردنهوه!

هممويان بۆ دانى دلپهروش بوون. ئاخىر ههوت ههفته
بوو دانى نه هاتبوو بۆ قوتابخانه! لهو دهمهوه كه
پشوو دانى ههفتهى وهرزش بوو هيچكس دانى
نوديوو! بۆيه بۆيان ببوه پرسيار. «تۆ بلئى چى روى

دابی؟» یهک دوو تا سیجار له زهنگی درگیان دا و
چاوهروانیان کرد. به لام فایدهی نهبوو.

میترگی گوتی «نهکا له تهنیا پیدا مردبی!»

بهنی گوتی «دهتوانین هیلکه نوو قلهکه هه لچرین لئی بخوین»

کوودن گوتی «نا، نه مردووه!» هیلکه نوو قلهکانی توندگرت و
شاردنیهوه

گوتی «من بوی هه لده گرم تا دانی له نور شوپینگ یان له
هه رکوی بی هه ده گهر یتهوه»

بهنی مؤره یهکی له کوودن کرد و گوتی «ئهی نه گهر هاتوو تا
ئهو دیتهوه نوو قلهکان رهق بن و تامیان ناخوش بی چی؟»

كەس گۆيى نەدا بە قسەكانى بەننى! ئەوان پۈيىن. بەننى ش بە
مۆرە و بەرئىكردن!

ئەويندار بوون باشترە لە بى ئەوينى - بەشى (۲)

دانى لە نۆرشۆپىنگ، ئەو شارەى كە باشترىن دوستەكەى لەوينى،
نىيە.

ئىلا فرىداى دوستىشى لەم كاتى پشودانى جەژنى «پاكە» دا لەوى
نىيە.

ئىلا فرىدا لەگەل داىكى و خوشكە چكۆلەكەى چوون بۆ
دوورگەى هاوينى خويان. گەرەكيانە خانەباخەكەيان پاك و
خاوينكەنەوه تا تەزووى زستانى لىدەرچى!

ئىلا فرىدا خەرىكە تۆرى جالجالووكەى پەنجىرەكە كە پرە
لەمىشى مردوو خاويندەكاتەوه.

دايكىشى خەرىكە مەشكە تۆپيوى ژىر كۆمۆدەكەى ناشپەزخانە
و ژىر وەجاخەكە خاويندەكاتەوه.

همه‌ویان خه‌ریکن عه‌رز و دیوار گسک نه‌دن. جیگا و بان
هه‌لده‌خن. شتومه‌ک ده‌شۆن. چونکه به‌مزروانه
«نۆفیه» زه‌رباوی ئیلافه‌ریدا دیی بو لایان. هه‌زده‌کهن ماله‌که‌میان
پاک و خاوین بی.

کاری نیومالیان ته‌واو ده‌بی. دایکی ئیلافه‌ریدا «سۆنیا» ده‌چیته
ده‌ری. باخچه و سه‌وزیکارییه‌که‌ی بژار ده‌کا، و به‌ر دبه‌ژیره‌که‌ا.
گوله‌کانیشتی ناو. ئدا. به‌تایبه‌ت نه‌و نه‌مام و گولانه‌که‌ له‌ شاره‌وه
له‌گه‌ل خۆی هه‌یناوی و له‌وئ ناشتوینی.

ئیلافه‌ریدا ش ناوپاشیکی پرکردبوو له‌ ئاو، و به‌دوای دایکی‌دا
ده‌رۆیی و کۆمه‌کی ده‌کرد.

خوشکه‌ چکۆله‌که‌شی «میراندا» ئافتاوه‌یه‌کی چکۆله‌ی
هه‌لگرتوو، به‌ دوا‌ی نه‌واند راده‌کا. نه‌ویش لاسایی نه‌وان
ده‌کاته‌وه و گول ئاوده‌دا.

و مځننیک نئیلافریدا نهوهی بینې، ئاوپاشهکهی خوی وه لانا و چوو
بولای میراندا و گوتی «نهوانه ئاویان ناوی! گولهباولیکه
خورسکه. دایکم نهو گولی خوشناوی»

میراندا دهلی «گولهباولیکه جوانه!» بهر دهوام دهبی له ئاودان.

دایکیان بانگیان دهکا و دهلی «کاتی نهوهیه بچین بهو
پاپوره تاکسییه ئوفه بینین»

بهلام نئیلافریدا سهری رادهوشینې و دهلی «من و میراندا نایهین.
نیمه یارییهکی خوش دهرانین، پیکهوه بازی دهکهین»

میراندا دهپرسی «چ بازییهک؟»

نئیلافریدا دهلی «بوتلی به پوستاندن! مروث نهمهیهک دهنوسی.
دهیخاته بوتلیکهوه. بوتلهکه دهخاته دهریاوه. ئاو دهیبا بو ولاتیکی
دیکه» میراندا دهپرسی «باشه، جا، نهوه قازانجی چیه؟»

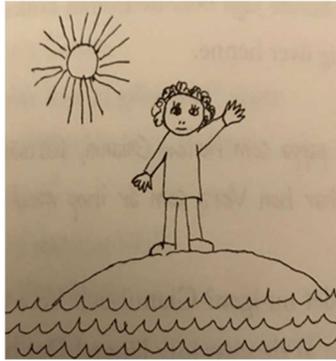
نئیلافریدا دهلی «یهکنیک پیدای دهکا. نامهکه دهخوینتهوه» نهوهی
گوت و بهپله چوه ژووری. کاغز و قلمه می هینا له گهل
بوتلیک و لهبر خویهوه دهیگوت «دهزانم چی بنوسم. دهموی
بانگهواز بکهه که دانی پیداکهن!»

ناخر نهویش نهیدهزانی دانی له کونیه! بویه نیستا کاتی نهوه بوو
که بانگهواز بکا و به دوایدا بگهری.

نەویندار بوون باشتیره له بی نەوینی - بەشی (۳)

نیلافریدا به خەتیکى جوان نووسی: «بانگه‌واز»

من کچیکی تهنیام. له دوورگه‌یه‌ک، له دوورگه‌گه‌لی شاری
نۆرشۆپینگ ده‌ژیم. من ته‌نیا دۆستیکم هه‌یه، له دنیا‌دا بی وینه‌یه.
به‌لام نیستا لیم گۆم بووه! بۆیه بانگه‌واز ده‌کهم.

دۆسته‌کهم ناوی «دانى»یه. سپیکه‌لانه، چاوه‌کانى شینه. هه‌میشه
شاد و

دهم به پیکه‌نینه.

به لَام من دلخوش نييم! به كه م له بهر ئه وه باشترين دوسته كه م لئ
 ونبوه. دوو هه م له قوتابخانه يه كه دهخوئيم پيم خوئشنييه. چونكه
 ماموستا كه م له گه م باشنه يه!

ئه مه ده نووسئ و پشوو ددها. ره شيني توئ بيري ئالوز
 كردوه. راده ميني و قه له مه كه ي راده وه شيني. بهو له ونه زهيني
 خاوين ده كاته وه

باوكي دانئ ناوي «گياني» يه. ده ستگيرانئ كي هه يه ناوي
 «فيرا» يه. به لَام ده بي بلئم ده ستگيرانئ بوو! كه چي ئيستا به
 هويه كي نا دياره وه كه س نازاني چيه ليك جايا بوونه ته وه!

ئيلافريدا قه له مه كه ي ده نيته ژير دداني. تيراده ميني و به خوي
 ده لئ نا پيوستناكا واي بنووسم! گرنگتر ئه وه يه واي بنووسم.
 ئه گه ر هاتوو كه سيك نامه ي نيو بوتله پوخته كه ي خوئنده وه
 به زاني له دانئ ده گه ريم.

له پریکدا دایکی بانگی دهکا و دهلی «زوبه وهره، ئوفه
چاوه رییه!»

کهچی ئیلافریدا له جوابدا سهری رادموشینئی و
دهلی «نوسینه کهم تهواو نهکردوه»

«میراندا»ش که به راکردن هاتبوو ئوپاشه کهی پرکا له ئاو
دهلی «منیش گولّه جوانه کانم ئاو نهداوه»

دایکیان دهلی «ئهوکارانهی دوایشه دهتوانن بیکن برۆن
جلیسقه جات له بهرکن!»

ئیلافریدا دهلی «نا، دایکه ئیمه لیره دهبین تا تو دهگه رییه»

دایکی دهلی «نا، نابئی بیر لهوه بکهوه ئهگهر میراندا بچیه سه
سهکوی کهنار ئاو بخزئی و بکهوئته ئاوه کهوه!»

ئیلافریدا لاسایی دایکی دهکاتهوه، «ئهوهم بی میراندا دهبین»

میراندا دەلی «یان من به تەختەبەر دەکاندا سەر دەکەوم و دەچم بۆ
نیو جەنگەل و توولەمار ئ پێموه دەدا!»

میراندا زۆر جار ئەم قسەى له دایکى بیستوو. لاسایى دەکاتەوه.

ئێلافریدا دایکى دُنیا دەکا و دەلی «خەمتەبى ئاگام لێدەبى، چاوى
لەئ هەلناگرم»

دایکى تەماشای کاتز مێرەکەى دەکا و دەلی «بەلێن بەدە لى خافل
نابى!»

ئێلافریدا دەلی «بەلێن بى یەک چرکەش لى خافل نابم»

میراندا بە دایکى دەلی «بەلێن ئەدەى ئەگەر بە تەختەبەر دەکاندا
نەچم بۆ نیو جەنگەل گەراپەوه بەستەنیمان بۆ بکرى!»

دایکى وەدرەنگى کەوتوو. گوییان پینادا. دەستیان بۆ
رادەوشینى و دەروا.

ئەويندار بوون باشتىره له بىن ئەوينى - بەشى (٤)

«ميراندا» خۆشكە چكۆلهكەى ئىلافرىدا، ئاوپاشى يارىبەكەى بە دەستەوه، بە راكردن گەراوه بۆ لای گۆله باوئلكەكانى. ئىلافرىداش سەرگەرمى كاغەز نووسىن بوو. كەمىكى مابوو تەواوبى. خەرىك بوو روخسارى دانئى وئنا دەكرد.

نامەنووسىنەكەى تەواو كرد. كاغەزەكەى لولە كرد و خستىبە ئىو بوتلەكەوه. سەرەكەى ناوه و بە هەلاتن چوو بۆ لای ميرانداى خوشكى. لىنى پرسى «دەتەوئى لەگەلم بىى بۆ سەرسەكۆى ماسىگرتن. كاتتىك بوتلەكە دەخەمە دەرياوه تەماشای بكەى؟»

ميراندا سەرى رادەوشىنئى.

ئىلافرىدا دەلئى «بۆ چى نەبەى؟»

میراندا دملی «هیشتا گول ئاودانم ماوه»
 ئیلافریدا دملی «گولہکانت یهک به یهک ئاودراون»
 میراندا دملی «نا، هممویانم ئاوداوه»
 ئیلافریدا دملی «باشه، کهوايه هسر لیره به تا من دهگهریمهوه!»
 میراندا به سسر دملی «باشه به چاوان»
 ئیلافریدا دملی «نهچی بو هیچ کوئی، حالی بووی؟»
 میراندا به سسر لهقاندن دملی باشه.

ئیلافریدا داوايه بی ئهوهی ههلهشه بی، بوتلهکه دههویتته سسر
 توریکی پان بو نیو ئاوهکه. بوتلهکه شلپ دهکهویتته سسر
 شهپۆلیک. ئیلافریدا ئیستیک دهویستی و تهماشای دهکا. له بهر

خۆيەوه دەپرسی «تۆ بۆلئی كەسئك ئەم بانگەوازە ببینی و
بیخوینیتهوه؟»

ئەو كەسەى كە ئەم كاغەزە دەخوینییهوه! ئەگەر دانئیت ببینی پئی
بۆلئی تەلهفۆنم بۆ بكا! زۆرم بئیر كردووه، دلم بۆی تەنگبوه. شەو
و رۆژ بئیری دەكەم. دوايه بادەداتەوه بەرمو مال. بەرئگاوه لە
بەر خۆيەوه ئەم گۆرانئیه بە اینگلیسی دەلئیتەوه:

«باشترین هاوړئكەم چووہ بۆ دەریا، هاوړئكەم چووہ بۆ سەر
رووبار. هاوړئكەم بگەرئوہ! بگەرئوہ بۆ لای من. بگەرئوہ
رەزاسوك، بگەرئوہ نازیزەكەم. بئیرت دەكەم»

ئئلافریدا كەمئك تئكستی گۆرانئیهكە دەگۆرئ. ئەجار ئاوی
دەلئ:

«دانئى خۆشەوئستم چووہ بۆ دەریا. یان چووہ بۆ سەر رووبار.
دانئى گیان بگەرئوہ، بگەرئوہ بۆ لای خۆم. بگەرئوہ نازیزەكەم.
بئیرت دەكەم»

ئەويندار بوون باشتره له بن ئەوينى - بەشى (۵)

كاتىك ئىلافرىدا گەراوه، بىدەنگ و مات روانىيه دەوروبەرى
خۆى. ئەودەم وەبىرى هاتەوه، ئەى داد و بىداد كوا «مىراندا؟»

يەكبەخۆى «ئەى واى، نەكا چووبى بۆ ئەوينى!» چاويگىرا،
تەماشايکرد ئاوپاشەكەى «مىراندا» له سەر چىمەنەكە
فرىدرا بوو.

لەبەر خۆيهوه گوتى «خۆ من زۆرم پى نهچوو. چەن چرکە زياتر
لێى دوور نه كهوتەوه. رەنگە له سەر هۆش نەبم» بانگى
کرد «مىراندا!»

بەلام وەلامىكى نەبىست. له خۆى دەپرسى «تۆ بلى نهچووبى
بۆ سەر تەختەبەردەكەى سەر تەپەكە؟» دووبارە هاوارى
کرد «مىراندا!»

وهبیری هاتهوه که تهخته بمرده کهی سمر تهپه که پره له تووله مار! دیاره گوله به هار هیشی زور لیدروی. هر بویه تووله مار له نیو گوله کاندای نایبیری. هتا «میراندای نایبیری» نا، رهنگه چووبی بو سمر سهکوی سمر ناوه که. به لام نا، بوی ههیه به شوخی خوی شار دبیتهوه! چونکه نهو جار جار گالته مان لهگهل دهکا. دوایه دهلی شوخیم کرد. پیی خوشه به دوایدا بگهرین. نیلا فریدا دیسانهوه بانگی کرد «میرادا! لهکوی؟ وازبینه من گالته کردن هیچ پی خوش نییه!»

به لام هر چمن بانگی کرد جوابیک نه بوو. نه مجار به راکردن چوو بو سمر تهپه که. لهویه وه سهکوی سمر ناوه که دیار بوو. دیسان بانگی کرد «میراندای؟»

لهپر دهنگی پاپور هاته گوئی. دیتی پاپوره که دئی بهرو سهکوی سمر ناوه که. روانی دایکی لهگهل «ئوفه» بهرو مال دهگهرینهوه.

نیلا فریدا هر که نهوانی بینی به جاریک په شوکا. توبلیی نهگهر دایکم بزانی «میراندا» دیار نییه بلی چی؟ ناخر دایکم هه همیشه باوهری به من ههیه.

دایکی دهیگوت «ئیلافریدا باشتەر له من میراندا دهناسی»

ئوهی دایکی دهیگوت، راست وابوو. بۆ نمونه لهم رۆژانهدا کاتیک پیکهوه چبون بۆ دووکانی کهرسهسی یاری مندا لان فرۆشتن دایکی گوتبووی «خۆتان سه‌رپشکبن له باتی شیرینی جه‌ژنی پاک، هه‌رکس دیاری خۆی هه‌لبژیری!»

ئیلافریدا ملوانکه‌ی مرواری پیروزیی بۆ خۆی هه‌لبژارد. به‌لام میراندا، لانکه‌ی بووکه‌ی ده‌ویست.

میراندا لچی هه‌لقورتاند و کهوته لئوه له‌رزه!

دایکی ماتبوو. میراندا ش دلییربوو. دای له قولپه‌ی گریان. مشتهریه‌کانی ئیو دووکانه ئاوریان داوه بۆ لای ئه‌وان. دایکی زۆر به‌خۆیدا شکاوه. ده‌ستی میراندای گرت و گوتی «به‌سه!» مه‌گری عه‌یه ئابروومان ده‌چی» له‌لاره ئیلافریداش ده‌ستی کرد به‌ گریان! له‌ خوشکه چکۆله‌که‌ی به‌کوئتر ده‌گریا. میراندا قه‌ت وه‌ک ئه‌و ناقیرینی گوئی خه‌لکی ئازاردا. ئیلافریدا فینگه‌فینگ ده‌کا و به‌بی هه‌راوه‌ریا خۆی مات ده‌کا. هه‌رکس ده‌بینی به‌زه‌یی پێیدادی.

دایکی زور توورهبوو گوتی «ئیستا تو بو چی دهگریت؟ چیت
دهوی؟»

ئیلافریدا فینگه فینگیکی کرد و گوتی «زور نارمهتم»

دایکی پرسى «بوچی نارمهتی؟»

ئیلافریدا گوتی «بو ئهوهی لانکهی بوو کله بو خوشکه چکوله کم
ناکری»

ئهوانه‌ی گویان لیبوو ئیلافریدا چی گوت، پینان وابوو که
ئیلافریدا میهر بانترین خوشکه گهورهیه.

(هه‌لبه‌ته خوی وای بیرده کرده!)

سۆنیای دایکی دلئى نهرم بوو. لانکه‌ی بوو کله‌ی بو «میراندا»
کری.

ئهمجار به‌خوشییه‌وه له دووکانه‌که دهرکهوتن.

جاران دایکیان له «جهژنی پاکدا» ههر یه‌که‌ی هیلکه‌یه‌کی پر
له نووقلی بو ده‌کرین. به‌لام ئهم جهژنه‌ وه‌ رینه‌که‌وت. له باتی
نووقل و شیرینی لانکه‌ی بوو کله‌ی بو میراندا کری. و ملوانکه‌ی
مرواری پیروزمی بو ئیلافریدا. کچه‌کان رازی و کهیفخوش
بوون. به‌لام سۆنیای دایکیان چونکه سه‌ت کورون فه‌قیرتر
که‌وت خه‌مگین بوو.

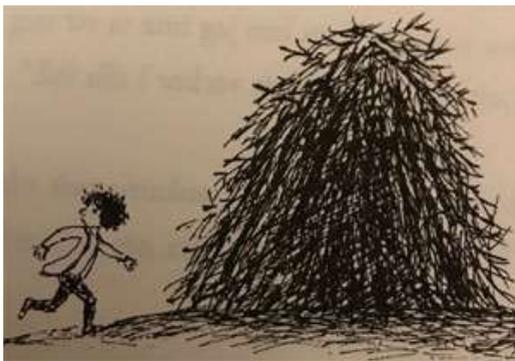
سۆنيا له دلى خۆيدا ده‌يگوت «ئىلافريدا له ههمووكهس باشتر
ئاگاي له خوشكهچكۆله كهيهتى»

ئىلافريداش له بيري ئه‌وه‌دا بوو. كه ميراندا گوم ببوو. ئه‌ويش
نه‌يدهزاني له كوئ بۆي بگه‌رئ! به‌مزووانه‌ش داىكى و «ئوففه»
ده‌گه‌رانه‌وه. له رهنه‌گه داىكيان له خۆي بپرسى «كوا كچه‌كان؟
بۆ نه‌هاتوون بۆ سه‌ر سه‌كۆي ئاوه‌كه!»

به‌لام نه‌يدهزاني كه ميراندا گوم بووه. له‌وانه‌يه ئىلافريداش هه‌ر
گوم بووبى. تو بلئى بۆ كوئ چووبن؟

ئەوينداربوون باشتىره له بىن ئەوينى - بەشى (٦)

ئىلا فريدا به هەلاتن خۆى گەيانده سەر كئيوهكەى روو له دەريا. لەوئيوه سەكۆى سەراوهمكەى لئيوه دياربوو. لەوئ چاوى به كۆگايەك پووشكە و چيلكەى وشك كەوت. ئەوه دەستەچيلەى ئاگر بوو كە «ئوففە» پايز له دارستان برى بووى بو سووتمانى به هارى دانابوو. هەروها چەن كۆلكە داريشى بريبوو بۆ ئاگرى مانگى گولان و جەژنى به هاره.

كاتىك ئىلا فريدا ئەو كۆگا پووش و چيلكەى بينى به خۆى گوت

«ئەها، دەجمە نئو ئەو كۆگايەوه. لەوئدا هيجكەس نامبينى»

خۆى كۆم كردهوه چووه نئو كۆگا كەوه. به پووش و چيلكە خۆى داپۆشى و جىگا كەى وەكوو ئەشكەوت دروست كرد. وەختىك خۆى كرده به نئو پووشكە و چيلكەدا. قرچە قرچ و خشە خش

دهات. به لّام ئه گوی بهوه نادا، خۆی لئ گیل کرد. وای نواند
که ناگای لئ نییه!

خیرا خۆی کرد به نیو لق و درووی داری سنه بهردا. درووی
لق و چل و هکوو دهرزی و سووژن دمچوو به لهشیدا. دهست و
پیی دهکزاندموه. به لّام ترسی ئهوهی که دایکی بزانی «میراندا»
گومبووه ههزار جار نیشی زیاتر بوو لهو دروانه. به نالهوه
هاواری کرد «میراندا! بو کوئی رووی به گهر یوه؟ ئه گهر
نه گهر ییهوه من ناتوانم ههنگاو یک به دواتدا بئم. ئهوکاته ههموو
ژیانم هه ربوت ده گهر یم. لهوانهیه دواي چهن ههوتوو له پی
بکهوم. دواي ئهوه خهیاالی رویی بو لای «دانی» بیر لهوه
دهکردموه، به بیدهنگی قسه له گهل دانی دهکا.

ئیلافریدا و دانی ئه گهر به دهنگی بهرزیش پیکهوه قسه نهکهن
بهروانینی له یهکدی، به چاو پیکهوه قسه دهکهن. باش له یهکدی
حالی دهبن.

بیری تیژی ئهوه دوانه وهکوو «راکیتی فریاکهوتن. ئهوه راکتیه که
له سه گهمیهوه دهههوانین. جار یکیان له سه پرده کهوه بهربوووه
پرده کهوهی رووخاند» زوو دهگهنه فریای یهکدی.

ئیلافریدا یهک بهخۆی هاوارده کرد «دانی! تو له کوئی فریام
کهوه بهدواي میراندا بگهر یین و پهیدا یکهین. له هه کوی هه
زوو وهره!»

ئەوينداربوون باشتىره له بى ئەوينى - بەشى (۷)

دانى خۆى هەست دەكا كه هەميشه بەختەوهره! ئەو داننیه كه له پۆلى يەك خەرىك بوو كتنیكى دەنوسى. بەناوى «ژیانى خوشى من»

ئەى ئیستا له كوئیه؟ دانى!

كاتىك مامۆستاكه مان له پۆلهكه دا بۆى خوئندىیهوه.

«كووده ن» گوتى «زیاتر له بارى بەختیارىیهوه بنوسه!»

بەلام دانى فریا نهكهوت لهوه زیاتر بنوسى. ئەوهى نووسیوووشى لهبیر نهما. له پۆلى دووم پش پشودانى حەفتهى وەرزش، مامۆستاكه مان دهفتهرىكى له سەر میزهكهى دانى دانا.

دانى گوتى «ئىستا كاتى بەردەوام بوونى نووسىنى چىرۆكەكەمە. دەكرى بنووسم ژيانى خوشى من - بەشى دووم» كەمىكى بىر لىكر دووہ. لە خۆيى پرسى «ئەمجارە لەبارەى چىيەوہ بنووسم؟»

دانى دەتوانى بەختەوہرەبى. ھەرچىيەكبى. ئەو ھەست دەكا بەختەوہرە. ئەو دللى بەوہ خوشە كە بۆ شىو ماكارۆنى، يان پاستا و پاى سىويان ھەيە.

ھەلبەتە دانى ھەموو خواردنىكى پى خوشە. بىجگە لە نۆك و نۆكاو. سەيرە ئەو دەمەى چكۆلە بوو، دەيگوت «بەنۆك سەرمام دەبى!»

ھەرچىيەند داپەگەوہى دەيگوت «تۆ لىي بچىژە بزانه چۆنە»
بەلام باوكى فرىاي دەكەوت و دەيگوت «ئەگەر پىتخوش نىيە مەيخۆ»

ئەم مەسەلەيە ئەودەم بوو كە دانى چوارسال تەمەنى بوو. دەچووه باخچەى مندان. ئەو دلى بەوه خۆش دەبوو كە لە سەر كۆشى مامۇستا خۆشەويستەكەى دانیشى و ھەست بە بەختەمەرى بكا. دانى لە تەمەنى شەش سالاندا بوو كە بەچكەپشیلەيەكيان بۆ دۆزببويهوه. باوكى كاتىك چبوو بۆ راکردن لە پاركىك دۆزببويهوه. بەچكە پشیلەكە لە قەفەسێكدا دەمياوان. بەلام نەيدەتوانى خۆى دەربازكا. كى ئەو بەچكە پشیلەيەى لە وى فریدابوو كەس نەيدەزانى. رەنگە كەسپش ھەرگيز نەزانى.

باوكى دانى بەچكەپشیلەكەى ھەلگرتبوو و خستبوويه كلامكەيەوه و ھینابوويهوه بۆ دانى. دانى لە خۆشيان شاگشكەببوو!

دانى كاتىك لە تەمەنى ھەوت سالاندا بوو لەگەل باشتەرين دۆستى خۆى يانى «ئىلافريدا» ببوونە ناسياو، خۆى بە بەختەمەرتەرين مەرفە دەزانى تا ئەو دەمەى كە ئىلافريدا دەبوو بارىكا بۆ شارى نۆرشۆپىنگ. دانى بەوه زۆر نارەھەت بوو. ھىواى نەبوو كە ھەرگيز خۆشحال بىتەوه! بەلام نا، لە پۆلەكەيان ھاوړى باشى ھەبوو كە لەگەل ئەوانىش خۆشحال بوو. بە تايبەت لەگەل «كوودەن» ھەموو رۆژىك پىكەوه كايەيان دەكرد. ديارە كە ھاوړى دىكەش ھەبوو. وەكوو «مىتبورگ» و «بەننى» ش جار و بارىش لەگەل «ويكان و ميكان» بەلام ويكان و ميكان لى توورە دەبوون چونكە زۆرتر لەگەل كورەكان كايەى دەكرد تا لەگەل ئەوان. بەلام خۆشتەرين دەم بۆ دانى ئەودەمە بوو كە بتوانى سەفەر بكا بۆ شارى نۆرشۆپىنگ و سەر لە ئىلافريدا بكا.

به لَام ئەوه خراپوو كه رینگاكه زۆر دوور و زۆرى پێدهچوو.
هەر بۆیهش نهتهتوانی زوو به زوو سهفهربكا.

حهوت ههتوو لهوهپیش توانیبوو سهر بهخۆ سواری قهتار بێ
و بهرهما نۆرشۆپینگ. تا گهیشه و یستگه قهتار كه كهیف
خۆشبوو. به لَام ناخۆشیهكه ی ئەوهبوو كه هیچ كەس نههاتبووه
بهر هو پیری.

سهری سوورما! بریار وابوو ئیلافریدا و دایکی بین ببین بۆ
مالی خویان. كهچی ههچكەس دیار نهبوو! نهیدهزانی چیبكا.
ناچار سواری قهتار بوو و گهراوه.

دانێ نهیدهویست ئەم بهسهرهاته لهکتیبه تازهكهیدا بوونسی.
دهیگوت ئەم نوسراوه دبێ باسی ئەو بابەتانهبكا كه خۆشی بۆ
گوزهراوه. وهك ئەو كایهخۆشانه كه له قوتابخانه له پشوداند
لهگهڵ هاوپیولهكانی دهیان كرد.

مندالان واییر دهكهنهوه كه لهم كایانهدا قارهمانن و دژ به
بهدفهری جالجالووكه ی گهوره، جنۆكه و نیسكهپهیکر شهر
دهكهن.

دانئى واى بېردەكر دەوه باسى ئەوشتانە بكا. بەلام لە پرىكدا توشى گەروو نىشە و ملەخرە بوو. دكتور گوتبووى دەبئى قورسى پنىسىلېن بخوا! ئەودەمەش كە قوتابخانە دەستى پىكر دەوه دانئى ھەر نەخۆش بوو. سەپر ئەوه بوو لەودەمەدا باوكى و «قىرا» ش نىوانيان تىكچبوو» كەچى دانئى ھەر نەشيزانى بوو لەسەر چى نىوانيان تىكچبوو!

باوكى دانئى توشى خەمۆكى ببوو. بۆيە سەفەرى كرد بۆ شارى «رۆم» بۆ لای خزمەكانى بۆ ئەوهى تۆزىك بەھەسىتەوه. ھەلبەتە دانئىش زۆر نارەحت بوو.

دەلئىن ئەوكەسانەى كە ھەست بە بەختەمەرى دەكەن ھەست ناسكترن و لە ناخۆشيدا زووتر تىكدەشكەن. چونكە بەرگەى بەدبەختى ناگرن!

«قىرا» زياتر لە دانئى و باوكى ھەستى بە بەدبەختى خۆى دەكرد.

كاتىك دانئى زانى، بىرىارى دا كارىك بكا كە ھەمووشنىك وەكوو جار ان چاك بىتەوه. بەلام فرىانەكەوت. گەروو نىشەكەى بوو بەكۆخە و تەنگەنەفەسى. واى لىھات بە زۆر ھەناسەى دەر دەھات. ھەردەم كۆخە زۆرى بۆ دىنا، ئەوندە دەكۆخى شىن و رەش دەبوو ھو!

باوھگەورەى گوتى «ھەرچۆنىكى بى دەبئى بەپەلە بىبەين بۆ نەخۆشخانە.

ئەوندە بە پەلە بوو نەپەرژا كە تەلەفون بۆ «ئامبولانس» بكا!
 دانىيى لە پەتوئىكەوه پىچا ولە باوشى كرد بۆلاى ماشىنەكەى
 خۆى. پىي پىوهنا بۆ ئورژانس. لەوئ خىرا وىنەيان لە سىپەلاكى
 دانى ھەلگرت. ئەودەم دكتور بۆى دەرگەوت كە سىپەلاكى چلكى
 كردبوو. دكتور گوتىووى دەبى چەن رۆژىك لە نەخشخانە
 بخەوئ و ئوكسىژىنى بدەنى تا چاكىتەوه. جا، مەرەخەسى
 دەكەين!

ئەویندار بوون باشتیره له بن ئەوینی - بەشی (۸)

کاتیک باوکی دانئ زانی که دانئ حالی باش نییه له سفەر مکهی گوراوه.

شهو و روژ له پهنای تهخته مکهی دانئ نیشته و ناگای لئیده بوو. کهچی دانئ ناگای له وهنهبوو که باوکی له لایهتی و پهره ستاری لئ دهکا!

هیچ ناگای له نهبوو که دایه گهوره و باوه گهرهش ههموو روژی چهن جار دههاتن بو لای و سهریان لئیده دا.

دانئ له نهخوشخانه نهیده توانی نه خواردن بخوا و. نه خوار دنهوه بخواتهوه. له ریگای «سرومهوه» دلۆپ دلۆپ دهرمان و خواردنیان ده دایه. لهو لولهوه راستهوخۆ دهچوو دمارێ خوئینییهوه.

ماوهیەکی پێچوو تا دانێ چاوی ههلهینا و روانی. ئهوهه زانی
که باکی لهپهنایهوه وێستاوه. بهسرتە شتیکی گوت. بهلام کهس
تینهگهی! باوکی چهماوه بهسهریدا و گوتی «خۆشهویستهکهه
دوو باره بیلئوه گوت چی؟»

بهلام دانێ چاوی ویکناوه و هیچی نهوت!

باوکی له دایهگهوره و باوهگهوره برسی «ئیه تیهگهین دانێ گوتی
چی؟»

باوهگهوره گوتی «وابزانم پرسیاوی بهرازوکهکانیی کرد»

گیانی گوتی «نا، پیموایه پرسیاوی «قیرا» ی کرد»

گیانی دوو باره چهماوه بهرووی دانێ دا و برسی «دهتهوی قیرا
بی بو لات؟»

دانێ سهری لهقاند، بهئی.

باوکی به دایهگهوره و باوهگهوره و گوتی «با تلهفون بکهه بو
قیرا»

باوهگهوره گوتی «ئهه ئوابکه»

دایه‌گه‌وره گوتی «ئەری زووکه رامه‌ویسته!»

به‌لام ماوه‌یه‌کی پیده‌چی تا قئیرا بتوانی بی. ئەو لیره نه‌ماوه. ئەویش وه‌کوو ئیلافریدا باری کردوه بو شاری نۆرشۆپینگ. «لیزیت» خوشکی قئیرا پۆلیسه و له‌وی خزمه‌ت ده‌کا. قئیرا ش هه‌زده‌کا له‌نزیکی ئەو بژی.

که‌چی سه‌یر ئەوه‌بوو بو به‌یانی قئیرا له‌به‌ر درگا ویستابوو و دیروانییه‌ دانئ!

باوکی دانئ له‌جیی خۆی راسته‌وه‌بوو. خولکی قئیرای کرد و سه‌نده‌لییه‌کی خۆی دا‌به‌و. قئیرا بی ئەوه‌ی ته‌ماشای گیانی بکا دانیشته. ئەو ته‌نیا چاوی له‌ دانئ بوو. دانئ ره‌گه‌ز مرد و کز ده‌هاته به‌ر چاوی قئیرا!!

قئیرا پرووی کرده دانئ و گوتی «به‌ر خۆله‌که‌م! پیتخۆشه‌ چیت بو بکه‌م؟»

ئەودەم دانى چپەپەكى لىۋە ھات. بە دەنگىكى نوساۋ وەكۈۋ
 ئەۋەى كە لەمىژ بوۋ لە گەرۋىدا تاسابى گوتى «ھىچم ناۋى.
 شوۋبەكە بە باۋكم!»

قىرا راچلەكى. گيانىش بە پەشوگاۋى چاۋى تروكاند.
 قىرا دانەۋى و گوپى نا بە روۋى دانى ۋە و پرسى «دانى گيان!
 چىت گوت؟»
 دانى قسەكى دووبارە كردهۋە «گوتم شوۋبەكە بە باۋكم!»
 قىرا گوتى «نابى، باۋەر ناكەم گيانى بە من رازى بى»
 ئەمجار سىلەى چاۋى گرته گيانى.
 دانى چاۋى وپكنا. ئەۋان پىيان و ابوۋ كە دووبارە خەۋبردىيەۋە.
 بەلام دانى لەپىر چاۋى ھەلھىنا و لە قىراى پرسى «تو بە چىدا
 دەزانى؟»
 قىرا گوتى «بەۋەدا دەزانم، ئوۋ خوازىنى لى نەكردوم»

دانئ تهماشایهکی باوکی کرد و گوتی «باوکه زووکه خوازبینی
له قئیرا بکه! با ئیمهش گویمان لیئی!»

باوهگهوره گوتی «دانئ گیان خوازبینی کردن همر ئاوا ئاسان
نییه!»

گیان لهژیر لچهوه گوتی «دهبی بچم ههندیک خۆم خاوین کهمهوه.
وهک تار ماییم لیهاتووه» ئهوهی گوت و ههستا سه ری. راستی
دهکرد چهن رۆژ

و شهو بوو بهدیار دانئ وه دادهنیشته و ئاگای لئی دهبوو. ماندوو
ببوو. چانتاکهی هه لگرت و رۆیی بو ژووری گهرماوهکه.

دایهگهور و باوهگهورهش ههستان و گوتیان «ئیمهش دهبی
پرۆینهوه بو مالی خۆمان»

بهلام وادیار بوو هیشته حازر نهیبوون که وهریکهون. لهنزیک
درگاکه ویستابوون. و تهپهتهپیان دههات.

قئیرا لای دانئ خۆی شیرین دهکرد. یارمهتی کرد که ههستی و له
سهر تهختهکهی دانیشی. پاک و خاوینی کردهوه و سه ری بو
شانه کرد.

گیانیش له همام هاتهدهری. بۆنی ئودوکلۆنیککی خوشی لی
دههات.

ئاوری داوه بو لای قئیرا و پرسی

«نهمجار بايه‌خى نهم ههيه كه مي‌ردى تو بم؟»

دانى گوتى «نهمه به خواز بيني‌کردن حيساب نييه. گياني ده‌بوايه
خوى له پيشدا فير بوايه چون خواز بينى بکا!»

فييرا هيچ وه لامي گياني نه‌داوه!

گياني داواى له فييرا كرد پنيكه‌وه بچن قاوهيه‌ك بخونه‌وه.

دانى جوكهيه‌كى لئوه هات گوتى «نا، لئيره بن!»

باوكى گوتى «دانى گيان! زورمان پى ناچى زوو ده‌گه‌رينه‌وه»
دايه‌گه‌وره و باوه‌گه‌وره گوتيان قهيناكا ئيمه كه‌مى‌كى ديكه‌ش
له‌لات ده‌بين.

كاتيك كه فييرا و گياني گه‌رانه‌وه به روخسارياندا ديار بوو
جدين. به‌چاوى فييرا دا دياربوو كه گريا بوو.

دانى به ناقايلى له باوكى پرسى «خواز بينيت لى كرد؟»

فييرا رووى کرده گياني و پرسى «به‌راستى خواز بينيت لى
کردم؟»

گياني گوتى «به‌لى، وازانم خواز بينيم لى كردى»

باوه‌گه‌وره ته‌كانى‌كى له خوى دا و گوتى «كاتى پاركينگ ته‌واو
بووه»

له‌گه‌ل دايه‌گه‌وره به په‌له دهر كه‌وتن.

کاتیک ئەوان پڕۆیشتن دانئ داوای له باوکی کرد و گوتی «باوکە
جاریکی دیکەش خواز بینی له فئیرا بکە!»

باوکی رووی کردووه لای فئیرا و گوتی «ئەویداری باشتره له بی
ئەوینی»

دانئ پئی وابوو ئەوهی باوکی گوتی دووباره هەلەیه. باوکم
دەبوایه به جۆریکی دیکه بیگوتایه.

بهلام فئیرا رازی بوو. ئەویش گوتی بەلئ «ئەوینداری باشتره له
بی ئەوینی»

دوای ئەوه رووی کرده گیانی و گوتی «من تۆم بهو جۆره دەوی
که ههه»

شادمانییەکی زۆر زایه دەم و چاوی دانئ! گەشانەوهیهکی وای که
له میژ بوو له سەر و چاوی دانئ دا نه بیندرا بوو.

کاتیک که باوکی و فئیرا پئیان وابوو دانئ دووباره خەوتەوه، به
سرتە قسەیان دەکرد.

به لَام دانی نهخهوتبوو. خوی کردبوو به خهو. نهو ههموو
قسهکانی نهوانی دهبیست. به لَام نهیتوانی له وه زیاتر خوی
راگری. لئی پرسین من نهمگوت ههول ئهدم که مهسهلهکهتان
بو حهل دهکهم و وازمان باشتر دهبی. ههر دوکیان به قسهکهی
دانی سهرسام بوون. قئیرا دای له پرمهی پیکهین و گوتی «ئی
بهراسته وات گوت»

دانی گوتی «بهائی بهراست وام گوت»

قئیرا گوتی «ئهی بو من لهبیرم نییه»

دانی له بهر خویهوه بیری کردهوه، رهنگه من له دلی خوودا وام
گوتبی!

دانی تاقتی نهبوو لهوه زیاتر له سهری پروا! چونکه دهبووه
زور بلئی.

بهو جوړهبوو. ئیستاش ههر وایه. دانی بهردهوام له بیرکردنهوهدا
بوو. ههر چوئیک بوو. له بیرکردنهوهدا دووباره خهوی لی
کهوتهوه.

ئەويندار بوون باشترە لە بى ئەوينى - بەشى (۹)

ماوى چەن رۆژ، دانى زۆرى بىر كردهوه. لەخۆى دەپرسى
«تۆبلىنى كىشەى نىوان باوكم و «قئىرا» بە كوئى بگا؟! بلىنى
پىكەوه زەماوەندى بكن؟»

دانى زۆرى حەزى لە جەژنى و بەزىمى زەماوەندە. لە
تەلەفیزیوندا دىبووى. كاتىك جەژنى زەماوەندى شازادە و
شازادەخانمىكىان نىشانىان داوه. داىهگەورە دانى بانگ كرده و
پىكەوه دانىش و يەكدى لە باوش بگرن و تەماشای بكن.

بەلام نىستا دانى لە بىرى ئەوه داىه ئەگەر باوكى و «قئىرا» پىكەوه
زەماوەند بكن و جەژن بگرن. لەپىشدا دەبى بووك و زاوا، دوو
بەربووكيان لەگەلبى. بەربووكەكان تاجەگوئيان لە سەردابى.
كراسى هاوداوينى گولرۆزى گولرۆز لەبەر بكن. لە حەوشەى
كليسا لە پىشيانەوه نەرم نەرم برون.

ئەوهيان كە ناوى «دانىيەلا» يە بە گولى سپى و ئەوى دىكەيان كە
ناوى «نىلافرىدا» يە بەگولى سوور بەر پى بووك و زاوا
گولرۆز بكن.

هەموو شتىك بەگولى رۆز برازىتەوه. كليسا پىر بى لە خەلك و
چاوهروانى بووك و زاوا بكن. داىهگەورە و باوهگەورە،
پوورزا «سفانتە» و داىكى، نىلافرىدا و داىكى و زىرباوكى و
خوشكەچكۆلەكەى هەموويان لەوى بن.

هەر وهها هاوپولهكانى دانى خوى و ماموستاكهشيان بهشدارى
بكهـن.

دهبى خوشكى قيراش «ليزيت» لهگهلبى. بهلام نهو چونكه
پوليسه دهبى جلو بهرگى پوليسى له بهر بكا.

ههموو نهو كهسانهى كه دانى دهيانناسى و خوشى دهوين لهوين.

دانى حەزى دهکرد كه ههموو نهو مرؤفانهى كه دۆستى نهون و
خۆشى دهوين بهشدارى بكهـن. بووك و زاوا بهچاوى خويان له
نزىكهوه ببينن! شايهدى نهوهبن كه بووك و زاوا بيته سهـر سهـكو
و قهشه بانگيانكا و بېرسى «خانمى قيرا، مارييا گوستافسون! تو
به حەز و ويستى خوت گيانى بو هاورهرى خوت قهيووله كه
لهخۆشى و ناخۆشيدا پىكهوه بژين؟»

چاوهـروان دهكرا كه قيرا پى خوشبى و بللى بهلى!

قهشه لهگيانی پرسى «گيانی تو قيرا به هوسهري خوت قهبوله؟

دانى دلپهروشه نكا باوكى به ههله وهلام بداتهوه!»

بهلام هيوادار بوو كه ههموو شتتیک به جوانی تتهپهري. بووك و زاوا، شايی و زهماوهند- بهتاييهت بهربووكهكان جوان بنوينن! ئهم جهژنى و زهماوهنده بهخير و خوشى به دهنگى موزيك و گورانى و ههلهپهركى کوتايى پيى.

دانى بهخوى دهگوت «هيوادارم ئهم خواستهى من خهو و خهيال نهبي»

نهویندار بوون باشتره له بی نهوینی- بهشی (۱۰)

کاتیک دانئ له نهخوشخانه مهرمخس کرا و هاتموه مائی،
تیگهیی که نهوشتانهی به خهیا لیدا دههات خهون نهبوو. باوکی و
قیرا بهراست گهرهکیان بوو پیکهوه زهماوند بکهمن! بهلام نهک
بهدابیی کلیسا!

دانئ باوهری نهدهکرد. پیوابوو خهیا له بهلام له سهرخو ، لهسه
موبلهکهیی که لهسهری دههساوه راکشا.

دانئ له باوکی پرسی «بیرتان لهوه کردو هتوه نیمه له کوئ گو له
رؤزتان له بهر پندا بهر په رکهین؟»

بهلام باوکی جوابی نهداوه.

دانئ گوئی «ههر چو نیکبی نیوه دوو بهر بوکتان دهوی»

باوکی گوتی «نا، بهربو کمان ناوی. من و قیرا دهمانهوی له ئیتالیا
له رۆم

له سفارتهی سوید له یهک ماره کرین»

دانی نهیدزانی سفارتهی سوید له رۆم چیه. بهلام دواهی باوکی
پیی گوت و حالی بوو. سفارته جیگایهکه لهوی کار و باری
ولاتی سوید بهرپوه دهن.

باوکی گوتی «ئهگهر سویدییهک له رۆم چانتا و شتهکانی لی
ونبی یان لی بدزن دهچی لهوی پوول قهرزدهکا و پیی
دهگهریتوه بو سوید. یان ئهگهر ژنیک و پیاو بیانهوی خو
لهیهک مارهکن دهچن لهوی ئهوکارهیان بو ئهنجام دهن»

دانی پیی سهیربوو، بویه نارحهتوو.

باوکی گوتی «جهژنیکی خومانه دهگرین. چونکه من جاریکم ژن
هیناوه. لهگهڵ دایکت زهماوندم کردبوو. ئهگهر ئهمجارهش
جهژنیکی گهوره بگرین، واههست دهکم که خهپانهتم به دایکت
کردوه! هه بویه پیویست ناکا. هه من و قیرا. . .»

دواهی ئه قسانه، کاتیک «گیانی» باوکی روخساری ماتی دانیی
بینی بهخویدا هاتهوه و گوتی «ئهها، ههلبهته توش دهبی لهگهلمان
بی!»

دانی گوتی «ئیلافریداش»

باوکی گوتی «ئیلافریدا!»

دانئ له باوکی پرسى «خانووکه ناوى چى بوو؟»

باوکی «گوتى ناوى سفاره تخانهيه» به لام نئمه نامانهوى نئوه له بهر پیماندا گوله رۆز بارانمانکن. پيم گوتى نامانهوى له خومانى گهوره کهينهوه. تهنيا خانوادهى خو مان و بهس. باسى ئیلا فریداش همرمهکه!

دانئ گوتى «ئهگهر وابئ منيش همر نایم!»

باوکی وا تووره بوو رهش و شين ههنگهر!

به لام دانئ ههولى ئه دا له سهر خوئى. کهمىكى بىرکردهوه. بهخوى گوت «ئىستا که باوكم دلى بهموخوشه، من دهبئ بهوه رازى بم. ئهمه گرینگه باوكم نابئ دووباره تووشى خهموكى بئتهوه»

به لّام ئه گهر ئیلافریدا بو زهماوند بانگ نه کهین نار محبت ده بی. توشی خه م وخه فته ده بی. باشتر ئه وهیه که باسی زهماوند نه کهین. بیدنگی لی بکهین.

دانی خه می ئه وهی بوو که چون بتوانی بیدهنگی له بکا! بیری کرده وه، به خوی ده گوت «خاترجه مترین کار ئه وهیه له وه باره وه له گه ل ئیلافریدا هیچ قسه یه که نه که م»

دوایی رووی کرده باوکی و پرسی «ئهی نه نکم و باوه گهورم نایهن؟»

باوکی کهوته دوو دلی.

دانی وه بیری هیناوه و گوتی «تو ده زانی ئه وکاته که خوت توشی خه مۆکی بیووی، ئه وان ئاگایان له من ده بوو! هه ر بویه ئیستا ئه وانیش ده بی له شایی و خوشی ئیمه دا به شداربن»

باوکی قسه کی دانی قه بوول کرد.

به لّام وادیار بوو هه ر ته نیا دایه گه وه ده یته وانی به شداربی. باوه گه وه گه ره کی بوو له ماله وه به مینته وه و ناگای له پشیله که و به رازوکه کانی دانی بی. چه زیده کرد له گه ل چه ن پیره پیاوی هاوته مه نی خوی بچن بو کونسیرتی موسیقای جاز!

باوکی دانی که میکی له باره ی قیرا وه بیر کرده وه. به خوی گوت «ده بی له خوشی قیراش بگیرینه وه. ئه گه ر ئه و بتوانی روژیک به ره زهماونده که له گه ل بووک بی باشتر ده بی. قامکی

ئامازەى بەرەو ئاسمان راوشاند و گوتى ھەر ئەر چەنكەسە بىن
بەسە!»

نهویندار بوون باشتره له بی نهوینی - بهشی (۱۱)

دانی تازه له نهخوئی ههستا بومه. هیشتا گهرووی چاک نه بومه. کهچی واپیشهات که بهو حالهش هه چوئی بوو له گهل باوکی چوو بو سفهری «رۆم» بهوه نارمهت بوو، که نیلا فریدای دوستی له گهلان بی. نه دهمهش که گهیشتنه «رۆم» هه موو خزمهکانی باوکی لهوئی چاوهروانیان دهکرد. کهچی دانی خوکی ناخوش و لالوت بوو.

دانی چاوی دهگهرا و تهماشای ئملا و لای خوی دهکرد. نهکی «لویسا» و «نانتونینا» ی خوشکی به خوشحالییهوه دهستیان بوو دانی رادهو شهاند. هه وهها «گۆسپه» ی مامیشی له گهل نامۆزنی «دۆناتیلا» و دوو منداله کهیان «رۆسانا» و «نالیساندرو» و نامۆزای باکیشی «ماریو» بو بهخیرهاتن به رهوپیریان هاتیوون. یهکدتریان له باوشگرت و ئملا ولای یهکیان ماچ کرد. دوی

ئەو «ماریۆ» سواری ماشینی کردن و بردنی بۆ مآلی «لوسیا» نەنکی دانئ. نەنکی دانئ بەتەنیا دەژیا تەنیا دیویکی ھەبوو. دانئ لە بیری ئەو دەابوو. جا، چۆن نەنکی و باوکی و ئەو لەو دیوہ چکۆلەدا بخەون! دیوہکە تەنگەبەر بوو. زۆر گەرم بوو. مرۆف ھەناسەى سوار دەبوو. بەلام باش بوو ھەیانئیکى چکۆلەى ھەبوو.

دانئ بۆ ئەوہى خۆى فینک کاتەوہ چووہ ھەیانەکە. کەمئیک ھەوای تازەى ھەلپوشى. بەلام نەنکی ھات دەستى گرت و ھینایەوہ ژوورئ.

باوکی گوتى «نەنکت دەترسئ بکەوہ خوارئ».

دانئ گوتى «واش نىیە من ناکەومە خوارئ. خۆ من مندآلى چکۆلە نیم!»

دانئ لە باوکیى پرسى «ئەم شەو لە کوئى بخەوین؟»

نهنکم تهنیا تهختیکی خهوی ههیه. ههر جیی خوی دهبیتهوه.

دایهگهوره له سهه مۆبلهکه و دانئ له سهه دۆشهکک له سهه ئهدهکه خهوتن. باوکیشی چوو بۆ مائی «ماریو» ی ئاموزای. ماریو پيانۆژهنه. دیوهکهیشی زۆر چکۆلهیه. ههر جیگای پيانۆکهی دهبیتهوه. باوکی دانئ بهناچار له ژیر پيانۆکهدا خهوت. ماریو خوی له کومۆدهکهدا خهوت. بۆ ئهوهی جیگای بیتهوه درگای کومۆدهکه خسته سهه گرێژهنه.

باوکی به دانئ و دایهگهورهی گوت «گویی بهوه مهدهن، ئیمه چۆن دهژین»

نامانهوی زۆر لیره بمینینهوه و بهمحاله بژین.

نهنگی خوی سازکرد و گوتی «با بچین نیو شارتان نیشان بدهم.

دایهگهوره گوتی «فکرئیکی باشه»

چوونه نیو شار و به شهقامه تنگهکاندا دهگهران. دانئ بو نهوهی گوم نهبی توند دهستی باوکی گرتبوو. دایهگهوره مؤلهتی نهدهدا کهس پشوو بدا. گهیشتنه ئهو شوینه که پنیان دهگوت «رۆمانۆ» جیگای رۆمییهکان که چهن ههزار سال لهوهپیش لهوی کۆدهبوونهوه. بهلام ئیستا تنیا دیوارهکانی به جیمابون.

دایهگهوره گوتی «ئهگهر کهسیک لهگهڵ ئهوان نهبوایه. بۆی نهبوو بیته ئهم شاره»

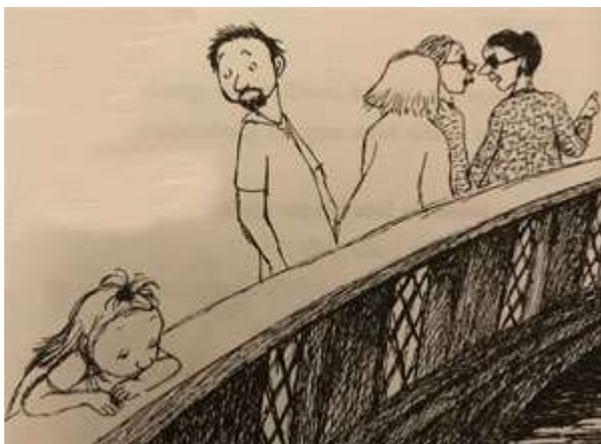
رۆژی یهکهم بهو شیوهیه تیپهری.

ئەويندار بوون باشتره له بن ئەوينى- بەشى (١٢)

رۆژى دووم له شارى «رۆم» هەر وەكوو رۆژانى پيشوو تپپهري. ئەوه نەبىي كه خوشكى دايكى باوكم «ئانتونيلله» خۆى كرده بەلدمان. هەزى دەكرد شارەكەيمان نیشان بدا. لەنيو شاردا گهراين. زۆرى قسه بو كردين. تا گهيشينه «قاتيكان» پاپى گهروو لهوئ دەژى.

لهوئ خەلكيكي زور لەنۆبەدا وىستابوون. چاوەروانيان دەكرد كه بچنه ژوورئ. گهركيان بوو سهيرى نەخشونىگارەكانى ديوى نيوههوى كليساي گهروهى دنيا بكەن.

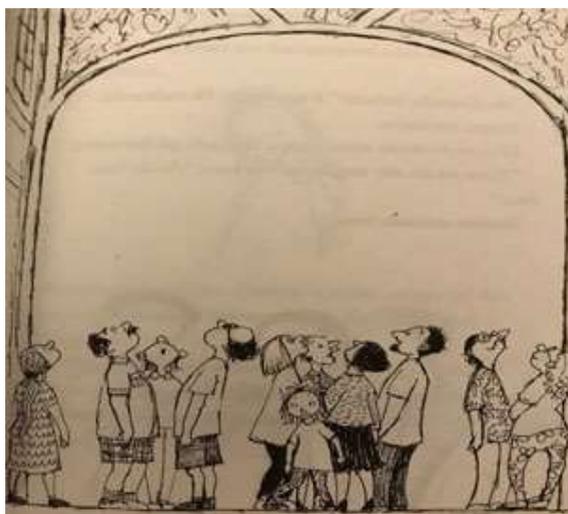

دایه‌گه‌وره «لوسییا» و خوشکی «نانتونیلله» پیکه‌وه قسیانده‌کرد.
نانتونیلله گوتی «ئه‌گهر مروّف ئهمانه نه‌بینی و هکوره ئه‌وه‌یه که
شاری رۆمی نه‌دیئی»

ئه‌وانه‌ی له کلیسا‌که‌دا بوو، سه‌ریان هه‌لینابوو ته‌ماشای تاقی ئه‌و
خانوو

سه‌یره‌یان ده‌کرد. دانیش وه‌ک ئه‌وان ملی هه‌لینابوو ته‌ماشای
ده‌کرد. ئه‌ونده‌ی ته‌ماشای بنمیچ کرد تا سه‌ری له گێژ‌ه‌وه هات.
ئیدی نه‌یتوانی له‌وه‌زیاتر ته‌ماشابکا!

دانئ بایه‌خ به‌وه‌نادا که خۆی به تاقی ره‌نگاو‌ره‌نگه‌وه کلیسا‌وه
ماندوو‌کا! به‌لام ئه‌گهر ئیلا‌فریدی‌ی له‌گه‌ل بوایه به بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه
ئه‌و کاره‌ی ده‌کرد.

لهو ومختهدا نهیدهو بیست بیر له ئیلافریدا بکاتهوه! بهلام به دست
خوی نهبوو، بیرى لیده کردهوه. ئهوندهى بیر کردهوه هیچی
لهبیرنهما بیجگه له ئیلافریدا.

دایهگهوره «لوسییا» و خوشکی «نانتونیلله» تیگهین که
کیشهیهک ههیه.

دایهگهوره و خوشکی بهزمانی ئیتالیایی گوتیان «وادیاره دانییلا
خهباره؟» باوکی دانئ سهرى راوهشند. و گوتی «نا، هیچ نییه.
کهمیگ ماندوووه. ههلبهته لهوهپیش کهمیگ نهخوشبوو»

ئهمجار روو کرد دانئ و گوتی «کچی بابی وهره تهماشای ئهو
فریشتانهکه!»

دانئ وهلامی باکیی نهداوه.

دایه‌گه‌وره گوتی «پرهنگه برسیبی. بابۆلیه‌کی له کیفه‌که‌ی دهستی دهره‌ینا و دای به‌دانی» نانه‌که وه‌ک به‌رد ره‌قبوو. دانی واینواند که خهریکه ده‌یخوا، به‌لام تا ئه‌وان ره‌ویان ده‌کرد به‌ولاوه نانه‌که‌ی ده‌خسته‌گیرفانه‌ی و ده‌یشارده‌وه. دانی ه‌زیده‌کرد له که‌یکه‌کانی نه‌نکی بخوا. دایه‌گه‌وره‌ی وه‌کوو نه‌نکی که‌یکی خۆش دروست ناکا! دایه‌گه‌وره خۆی به‌وه‌وه ماندوو ناکا که خواردن و که‌یک دروستکا. ئه‌و پێیخۆشه له باره مرۆقه‌وه قسه بکا. باوکی ده‌یگوت ره‌ژی ۸ سه‌عات به‌ ته‌له‌فۆن له‌گه‌ل دۆسته‌کانی یان له‌گه‌ل خوشکی قسه‌ده‌کا. ئه‌گه‌ر زوو به‌زوو یه‌کدی نه‌بینن ته‌له‌فۆن بۆ یه‌کدی ده‌که‌ن.

له‌وده‌مه‌وه که ه‌هر دووکیان مێرده‌کانیان مردوون و ئه‌مان بێ‌وه‌ژن که‌وتوون پێکه‌وه خۆش راده‌بوێرن. ئانتونیلله ماله‌که‌ی گوێزاوه‌ته‌وه بۆ گه‌ره‌کی مالی لوسییا. سه‌یر ه‌زیان له‌وه‌یه که ببه‌ به‌له‌دی خه‌لکی و شار و جیگای شوینه‌واری قدیمی نیشان بده‌ن.

کاتیک گه‌پشته ئه‌و به‌شه‌ی که پێده‌لێن «پێپلیکانی سپانیایی» دانی ماندوو ببوو. نه‌یتوانی چیدی برۆا. له‌سه‌ر پێپلیکانیک دانیشه‌ت که پشوویک بدا. دانی ه‌زی ده‌کرد ئامۆزاکانی ببینی. به‌لام

ئەوان پشووۋى ھەتتە ۋەرزىيان نەبۇو. ھەربۇيە دانى مەجبۇر بوو لەگەل گەورەكان بى و بەپى ئەوان بىروا و بگەپى. لەگەل ئەوانىش خۇش نەدەگوزەرا. چۈنكە بە زمانى ئىتالىيى ئەوندەيان قسە كرد دانى لىيان ۋەرز بوو. ئەوھى زياتر دانى نازار دەدا ئەوبوو كە گەشىتنە مەيدانى گەورەھى «كۆلوسىوم» دايەگەورە بۇي دەگىرانەوھ و باوكى دانى بە سوئدى تەرجمەھى دەكرد. لە زەمانى كۇندا لەو مەيدانەدا «كۆيلەكانيان» مەجبۇردەكرد كە لەگەل ئازەلەكئوى دىرەندە بەشەپىين.

دانى لە باوكى پرسى «ئەگەر مەرۇف ئەو مەيدانە گەورەھى نەبىنى ۋەكوو ئەوھىە كە شارى رۇمى نەدىينى؟»
 باوكى گوتى «ۋادەلئىن ئەگەر مەرۇف ئەو مەيدانە نەبىنى ۋەك ئەوھىە كە لە رۇم نەبۇوبى!»

دانى پېخۆش نەبوو لە بارەى ئەو «كۆيلانەوه» كە مەجبوورىيان دەکردن لەگەڵ نازمەلەكئوى بەشەربەين قسەى بۆ بكەن. چونكە كە باسى ئەو هەموو و محشىگەربەيهى بۆ دەكەن دەترسىي.

دانى گوتى «من نامەوى ليرەبم. قئيرا بۆنەهات؟ من بۆيه هاتووم كە لە زماوەندى ئيوەدا بەشداربم»

باوكيشى وەبىرى هاتەوه و گوتى «وئەلا منيش هەر چاوەرئى قئيرام» لەوه گەرئ ئىستا بابروين بزائين قئيرا و ليزيتى خوشكى گەيشتونەتە فرۆكەخانە يان نە!

دایەگەورە «لوسىيا» و خوشكى زۆرتى كاريان هەرنەوه بوو كە شارە جوانەكەى خۆيان نيشانى نەنكم بەن. نەنكيشم پىخۆش بوو بۆ ئەوهى كە گەراوه بۆ سوید بۆ دوستانەكانى بگيرتەوه و بلى من لە رۆم بووم.

دانى لەگەڵ باوكى سوارى تاكسى بوون و چون بزائن قئيرا گەيشتو. و مختىك ئەوان گەيشتن قئيراش گەيبووە رۆم. لەگەڵ

خوشکه‌کھی له کافه‌تریایه‌ک دانیش‌تیبون چاوهریی دانن و باوکی
بوون.

نهویندار بوون باشتره له بن نهوینی بهشی - ۱۳

یه‌ک‌گرتنه‌وه‌یه‌کی خوش بوو. دانئی و باوکی هوشیار بوونه‌وه. دهستیان کرد به قسه‌کردن. له زهوی و ئاسمانه‌وه پیداهاتن تا هاتنه سهر خویان.

دانئی دهستی خسته سهرشانی باوکی و گوتی باوکه «یه‌لاتو» م بو ده‌کری؟. یه‌لاتو به ئیتالیا‌یی یانی به‌سته‌نی.

باوکی گوتی «ئهری بو‌ت ده‌کرم، به‌لام لهم شوینه به‌سته‌نی فروشی باشی لینییه. با‌پروین لهو گوشه‌ی خیابانه به‌سته‌نی فروشیه‌کی چاکی لینییه»

دانئی به خوشیه‌وه دهستی باوکی گرت و له‌گه‌لی وهریکه‌وت.

دانئی له خوشیاندا له پری‌کدا دهستی باوکی به‌ردا و له راسته سه‌قامه‌وه رۆی. به‌وردی روانییه ئه‌مبهر و ئه‌بهری شه‌قامه‌که. هیچ به‌سته‌نی فروشیه‌کی به‌دینه کرد. رۆی تا گه‌شته مه‌یدانیکی

گهوره. له نیومراستی مهیدانهکهدا «فهواره» یهکی لئ بوو. له
 نزیکي فهوار مکه سهگیکي رهش به قهد شیریک وهر کهوتبوو.
 دانئ له بهر خویوه گوتی «دهبی بچمه پیتسهوه بو لای ئهو سهگه»
 سهیره، دانئ بیئ ئهوهی بییری لئ بکاتهوه له شهقام توشی سهگ
 دهبی!

سهگهکه بی خهیاڵ وهر کهوتبوو و چاوه ریی خاونهکهی دهکرد.
 خاونهی سهگهکه به تلهفون قسهی دهکرد و دههات بو لای
 سهگهکهی.

دانئ چوو بو لای خاونهی سهگهکه و پرسی «سهگهکهت ناوی
 چیه؟»

وادیار بوو که کابرای خاوهن سهگ له دانئ حالی بوو.
 تلهفونهکهی کوژاندهوه وگوتی ناوی «نیرو» یه
 دانئ به سهگهکهی گوت «سهلام نیرو»

سهگهکه به روو خوشییهوه گوپی قوت کردهوه و تهماشایهکی
دانئی کرد.

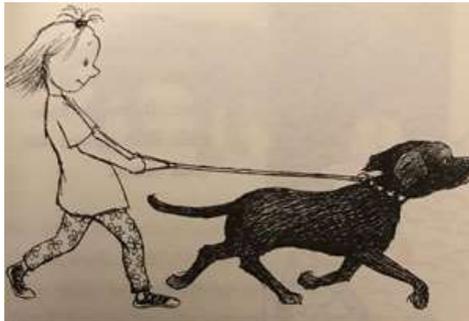
دانئی دستیکی به پشته تووکنهکهی سهگهکهدا هیئا.

سهگهکه کهوته کلکهسووتئی و خوشهمایی کردن!

خاونهکهی پتهکهی «نیرۆ» ی دا به دانئی و لئی پرسی «دهتهوئی
دهوریکی لهو مهیدانهی بگیری؟»

رهنگه له سیما و پروانینی دانئیدا وادیاربی که لهگهل نازهل نیوانی
خوشبی!

دانئی لهو پرسیاره خوشحال بوو. سهگهکش نییدی پیی نهوهری!
لهگهلی وهری کهوت.

خاومن سهگهکه دهیزانی سهگهکه بهرمو کوئی دهچی. خوشی
بهدوایاند روپی. دهویست لی گوم نه بن. دانئی پتهی سهگهکهی
توند دهیکیشا، بهلام سهگهکه خیراتر دهرۆیی. دانئی به سویدی
گوتی «نیرۆ! راویسته»

به لَام نیرۆ به قسه‌ی نه‌کرد. رۆی رۆی. له پریکدا روی کرده
شه‌قامیکی دیکه. دانئ پ راویستا و تاده‌یتوانی په‌ته‌ی
سه‌گه‌که‌ی ده‌کیشا. که‌چی بۆی رانه‌ده‌وتسا.

سه‌گه‌که‌ی لای خانووێک وێستا. و به‌ دیواری خانووکه‌دا
هه‌لمیزت. و قوته‌ قوتیکی کرد و وه‌ری که‌وته‌وه.

چوووه شه‌قامیکی ده‌که. له‌ویش نه‌وێستا روی کرد
کۆلانیکی! له‌وئ

له‌ به‌ر درگای خانووێه‌ک زه‌رفیکی پر له‌ئاو دانرا بوو. وادیار
بوو که‌ سه‌گه‌که‌ زۆری تونی بوو.

به پهلە مَلچە مَلچ تیری ئاۋ خوار دەوہ. دواپە لە بەر درگای خانووەکە دانیشت. نیازی نەبوو لە جیبی خۆی ببزوێ! ھەر چەند دانئێ لێی

پاراوہ و دەیگوت ھەستە دەبێ بگەرێنەوہ! ئەگەر زوو نەگەرێنەوہ خاوەنەکەت دەل پەرۆش دەبێ. سەگەکە تا خاوەنەکەمی نەھات لە جیبی خۆی نەبزووت. کە خاوەنەکەمی ھات جا، ئەودەم بەبێ کێشە ھەستا و چووہ ژووری.

کابرا گیرفانی کەواکەمی گەرا بە زمانی خۆی ورتەپەکی لێوہ ھات. نووقلی دەرھاتنا و دەستی راگرت بۆ دانئێ.

دانئێ سەری راوہشانند و گوتی «نا، من ناتوانم نووقل لە نەناسیاو وەرگرم»

کابراکە گەرەکی بوو بە زۆر دانئێ رازی بکا. بەلام بۆ نەکر! لە داخا درگاکەمی بە توندی پێوہدا و رویشتە ژووری.

ئەویندار بوون باشتره له بن ئەوینی - بەشی (١٤)

دانێ بە خۆیدا هاتەوه. ئیستا دەبوو بەپەله بگەرێتەوه بۆ كافهکه. بەلام نەیدەزانی له کوێوه هاتیوو. کاس و وریوو. له گۆشەیهک بیری هاتەوه ئەو بەدوای سەگەکهدا رۆییوو. بەیئ ئەوهی بزانی بکام ریگادا رۆیوه. لەبەر خۆیهوه «حەتمەن باوکم له خۆی دەپرسی من لهکویم!» هیوادارم باوکم وابیرنەکاتەوه که من . . .

له خۆی پرسى ناوی چیبوو؟ بەلام هەرچەندی کرد وهبیری نههاتەوه. دانێ بەپەلهتر رۆیی چوووه شەقامیکی دیکه. گەیشته مهیدانییک. بەلام ئەو مهیدانه نەبوو که ئاهاویژەکهی لیبوو!

ئەو مهیدانه چکۆله و تاریکه چوول بوو.
کوتریکی سپی به بالەفره له بهرپیی دانێ نیشتهوه.

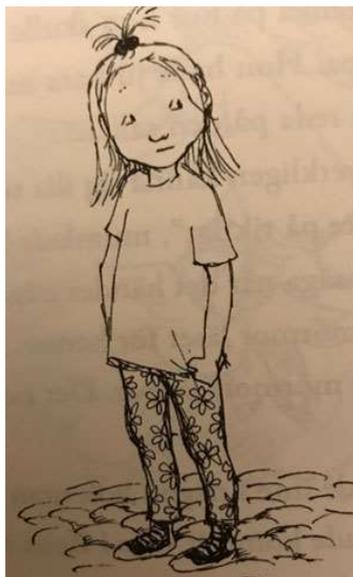
دانئ گوتی «کۆتره چکۆله تۆش وەکوو من تەنیای؟» وەبیری
 ھاتەوہ کہ تیکە نانەکەہی دایگەورە «لوسیا» لە گیرفانیدا
 وردبووہ. دانئ بەکۆترەکەہی گوتی «وەرە شتتیکت
 بدەمی» کەمئیکی وردە نان بۆ ھاویشت. کۆترەکە خیرا چینەہی
 لئیکرد. پۆلئیک کۆتر بە قاو قیژ لە دەوری کۆبوونەوہ و وردە
 نانەکەیان چنییەوہ. دانئ بۆ ئەوہی کۆترە چکۆلەکە وەردە نانەکە
 بخوا بە کشەکش ھەلیفراندن.

بەلام دووبارە بە ھەڵفەری ھاتنەوہ. دانئ تیکەپەکی دیکەہی نان
 بۆ فریدان. کۆترەکان پێکدا ھەلیفران! تیریان چینە کرد و دایان
 لە شەقەہی بآل. کۆتر چکۆلەکەش بە دوایاندا ھەلفەری و لە چاو
 گوم بوو.

دانئ دووبارە بەتەنیا ماوہ. کەوتە بێرکردنەوہ چۆن بگەریتەوہ
 بۆ لای باوکی. سەرگەرمی کۆترەکان بوو، بیری لەوہ
 نەکردبووہوہ چۆن بگەریتەوہ. دانئ ھالی باش نەبوو، وەرەز
 بوو. بە خۆی دەگوت

«بەمجۆرەنابى، دەبى رىچارەيەك پەيدا كەم بگەر ىمەو»

(ئەگەر رووداويك رووى بدايە دانى وای دەگوت. كاتىك نەنكى كىتىبى بۇ دەخوئندەو پەنجەى دەنا بەلىويەو. يانى نامەوى گويم لىبى وەرەز بووم.) بەلام ئەمجارە رووداوەكە ەى نىو كىتىب نەبوو. بەراستى رووى دابوو. دانى لە شارى «رۆم» ومببوو. لەو شۆينەش كەس ديار نەبوو پرسىارى لىنكا ئىرە كوئىيە. لەو مەيدانە چكۆلە تارىك و بىدەنگەدا، گوپى لە دەنگى بىر كرنەو ەى خوى بوو. بىرى چوو بۆ لای «ئىلا فرىدا» گوتى من گەرەك نىيە لەوە زياتر لىرەم. لەو دەمەدا دەنگىك ەاتەگوپى كەسىك بانگى كرد «دانى!»

باوکی بوو، هات بهر هوپیری.

دانی هاواری کرد «باوکه گیان!» خوی هاویشته باوشی.

باوکی دانئی ههنگرت و له ئامیزیگرت پرسی «ئهوه لیره
چدهکهی؟»

دانی گوتی «به شوین بهستنی فروشیدا دهگه رام. توشی سهگیک
بووم»

باوکی دای له پرمهی پیکهنین و گوتی «کچم مهگه تو مندالی
چکولهی بهدوای سهگیکدا راکهی و ریگات لینگوم بی!»

دانی گوتی «من بهدوای سهگهکهدا رانهکرد پیم جوان بوو.
پرسیم ناوی سهگهکهت ناوی چیه؟»

مامه‌ی خاوون سه‌گ گوتی ناوی «نیرۆ» په‌ته‌که‌ی داده‌ستم و
گوتی «ها برۆ ده‌وریکی بگێره»

منیشی به‌دوای سه‌گه‌که‌دا رۆیشتم. که‌چی «نیرۆ» تونی بوو،
رایکرد به‌ره‌و مالی خویان. منیش رینگاکه‌م لێ ون بوو.

باوکی ئاخیکی هه‌لکێشا و پرسى «کامه‌ مامه‌ی خاوون سه‌گ؟
وانیبه‌ دانئ. یانی کابرا تۆی به‌ته‌نیا له‌گه‌ل سه‌گه‌که‌ی
به‌ره‌لاکرد!»

دانئ گوتی «پیاوی چاک بوو. نو‌قلی دامی به‌لام من لێم
وه‌نه‌گرت»

باوکی گوتی «چاکت کرد پیتگوت من بۆم نیبه‌ شت له‌ نه‌ناسیاو
وه‌رگرم!»

هه‌رچی دانئ پاکانه‌ی بۆ خۆی کرد فایده‌ی نه‌بوو. باوکی خولکی
ناخۆش بوو تا نه‌وده‌مه‌ی هێرشى کۆخه‌ زۆری بۆ دانئ هێنا.

باوکی خێرا حه‌بیکى گه‌روو ئیشه‌ی دا به‌ دانئ و ده‌ستی گرت و
گوتی

«وه‌ره‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ مائى بۆلای قێرا. ئیسا نه‌ویش دلپه‌روشی
ئیمه‌یه»

ئەويندار بوون باشتره له بى ئەوينى - بەشى (۱۵)

كاتىك گەرانەوه بۆ كافەكه، مەسەلەكه هەندەى دىكه خراپتر بوو.

«لەزىت» بۆلەى بە سەر دانىدا كرد و گوتى

«ئەوه نازانى رەنگە شتى خراپتر رووبدا»

دانى چاوى پر بوو له فرمىسك، پرسى «يانى چى؟»

لەزىت گوتى «مەگرى! تۆ نابى بەتەنيا له شارى رۆم دا بگەرى»

فەيرا گوتى «دانى! مەتورى ئىمه ترسەين. وامانزانى تۆ گوم بووى.

نەماندەزانى چىت بەسەر هاتووه. وامان دزانى رەفاندويانى»

دانى هەناسەيهكى هەلكىشا وشەى رەفاندنى وەبئير هاتەوه.

دانى فەنگە فەنگەىكى كرد و گوتى

«مرووف نابى بەسەر كەسەىكدا كەرفەندرابى ئەونده بۆلە بۆل بەكا»

ڦيرا گوتی «با بچین پیاسهیهک بکهین و پشویک بدهین. نههون
دهبینهوه»

باوکی دانیش گهرهکی بوو لهگهلیان بچی.

ڦيرا سهری راوهشانده و گوتی «نا، تو لیره بمینهوه» دهستی دانئی
گرت و کهوتنهپرئ. ڦيرا دهیویست بزانی دانئ بو نارمهته.
دهسه سرپیکي دا به دانئ تا لووتی خاوینکادهو و پرسى
«بهراستی له تو له چی نارمهته؟»

دانئ دیسان فینگه فینگیکي کرد و گوتی «من نامهوی لیرهیم»
ڦيرا گوتی «لهبهر چی ناتهوی؟ سبهینی جهژنی زماوهندی من
و باوکتته؟»

دانئ له باتی جوابدانهوه، سهری راوهشانده.

ڦيرا گوتی «دهمانهوی بچین بو شاری «وینهدیک» باوکت و من
تو»

دانئ گوتی به راسته؟

ڦیرا گوتی «بهلئ بهراستمه. بهلام لهبیرتیی ئههه نههینییه»

دانئ تهزوئیکی پئدا هات. گوتی «یانی منیش دبئ لهگهلتان بئیم؟»

ڦیرا گوتی «که گهیشتیینه نهوئ دهمهوئ شتییهکی تایهتیت پی بئیم»

بالام دانئ لهسهه قسهی خوئ سوور بوو. گوتی «من نامهوئ بئیم بو «وینهدیك». ئهوئشم پیئ خوش نییه!»

ڦیرا پرسى «ئهی دهتهوئ له کوئ بی؟»

دانئ گوتی «حهزهکهه لهلای ئیلا فریدا بم»

ڦیرا رووی وههگیرا چاوی کهوت به جامخانهی فروشگاهیک. رووی کردهوه دانئ و گوتی «تهماشا نهو ههمووه شتومهکه جوانی لهو بوتیکهدا. نماژهی کرد بو ژاکهتییکی کچانه که به ئیتالیای له سههه نووسرا بوو

(Ti Amo) گوتی ئهو نووسراوهيه يانی من توم خوشدهوی»

دانی به لالوتهوه گوتی»دهزانم چونکه باوكم ههمیشه وام پی
دهلی»

فیرا گوتی»دیاریهکی چکولهت پیویسته»

دانی خیرا پرسی»مهبهستت نهوهيه نهو ژاکیتته بکرم بو نیلا
فریدا»

فیرا بیولام دانهوه به دانی درگای بوتیکهکههی کردهوه و چووه
ژووری. دانیش به دوایدا چووه ژووری.

ئەويندار بوون باشتره له بن ئەوينى- بەشى (١٦)

كاتژمىزىك زرهى لئوههات و بىدهنگى شكاند. فرۆشيارهكه پروو بهروويان ويستا. دانى سهيرى دهور و بهرى خوى كرد. له دووكانهكهدا شتومهك له ئهردىيهوه تا بنمىچ ههچنرابوو.

له سهى مىزىك ماسكى ئاژمى جوان دانرا بوو. دانى ماسكى پشيلهيهكى ههنگرت و نايه بهى دهموچاوى. لاسايى پشيلهيهى كردهوه «مياو، مياو»

بهلام قيرا نهىدهويست گووى لئى! ئه بلوزىكى مندالانهى ههنگرت و له دانى پرسى «دهنا، ئههه جوان نىيه؟»

دانى گوتى «با، جوانه» ماسكى پشيلهكهى له لا تهنىشتى شاردهوو. گوتى ئىستا من به بووكله كايه ناكم. لهگهئ ئاژمى جوان و رهزاسووك يارى دهكهم.

قيرا گوتى «ئهم بلوزه بو بووكله نىيه! ئههه بو مندالى ساواى راستىيه»

دانئ گهره کی نه بوو گوئ بگرئ. دووباره ماسکی پشيله که هی ناوه
بهه روخساری. و میاواندی میو، میو

قئیرا پرسى «ئهمهت دهوئ؟»

دانئ دووباره «میاواندی»

فروشیاره که دهستی کرد به پئکه نین ئه ماسکه پشيله به بو تو

قئیرا گوئی «من ئهه بلوزه مندالانه هه لده گرم»

دانئ له خوئی پرسى «ئهئ ئیلا فریدا!»

قئیرا سههه گره می پوو لدانی شتهکان بوو، گوئی له دانئ نه بوو.

دانئ نهیوئیرا ئه وهی دهیویست دووباره ی کاته وه.

قئیرا فریانه کهوت بهه خلکی بکا. ئه ویش ئیستا که دهیهوئ
میردبکا، زه ماوه نده که له خویان خراپکا.

کاتیک له دووکانه که دهر کهوتن، دانئ به سهر سامییه وه پرسی

«فیرا! تو به بوو کله کایه ده که ی؟»

فیرا گوتی «نهم بلووزه بو بوو کله نییه»

دانئ گوتی نه ی بو کیت کریوه؟

فیرا گوتی کاتیک گهیشتینه «فینیدیک» پیتده لیم.

به لام دانئ نهو قسه ی قه بوول نه بوو. گوتی «من دهمه وئ نیستا بزانه»

فیرا دلپر گوتی «بو خوشکت یان براهت تو ده بیته خوشکه گه وره!»

دانئ له کونی ماسکه که وه چاویکی له فیرا کرد و پرسی «باو کم ده زانی؟»

فیرا گوتی «نا، باوکت نازانی. به لیم پی بده هیچی بو نه گیرییه وه. خوم پی ده لیم»

دانئ چاوی ویکنا و همر وهک تیشکی خوره تاو روشناییهک کهوته دلئ.

فیرا گوتی «دانئ گویت لیب وو؟ به لیم بدهیه هیچی پی نه لئی»

دانئ چاوه کانی هه لهننا. پرسی «خوشک یان براهی من ناوی چیده بی؟»

ڦيرا گوتى «تو چيت پيخوشه؟»

دانى گوتى «ههتاو!»

ڦيرا به سهر سوورمانهوه گوتى «ههتاو! به لام بير لهوه بكهوه،

نهگهر منداليكى بهد خوو بئى»

دانى به پيکه نينهوه گوتى «خوشک يان برائى من بهد خوو نابئى»

ئەويندار بوون باشتره له بن ئەوينى - بەشى (١٧)

باوکی دانى له کافهکه دانیشتبوو، چاوهروانى دانى و فئيرای دهکرد.

«لیست» چبوو پرچی ریکوپنیک بکا و خوی جوانکا. بهلام باوکی دانى نهیدهزانی فئیرا و دانى له کوین و چ دهکهن.

کاتیک گهرانهوه «گیانی» تا چاوی به ماسکی پشیله کهوت، له فئیرای پرسى «ئهمه چیه لهمکاتهدا، ئهمه پئویست بو؟»

فئیرا گوتى «بهلى پئویست بوو. گرینگه کاتیک نيمه زهماوند دهکهن دهبي میوانهکان خوشحال بن، بهتایبست دانى»

دانى گوتى «ئهى ئیلا فریدا؟»

باوکی گوتى «دهبهسه! ئیدی باسى ئیلا فریدا له لای من مهکه»

فئیرا به توورهیهوه گوتى «گیانی توش زورى لهسهر دهروى!»

باوکی دانئ گوتی «ئەمی دانئ نابئ تئینگا له داها تودا دۆستی تازە
پەیدا دەکا»

دانئ له بەر خۆپەوه «بەلام نابنە باشترین دۆست» وادیار بوو
دانئ پیر بوو لەوانە بوو بداتە قوولپەهی گریان. بوو هەوری
خەفەت پیرشنگی رۆشنایی له بەر چاوی داپۆشی.

فئیرا له دەست گیانی توورە بوو، گوتی «گیانی ئەمی تۆ بو تئیناگەهی
مەسەلە ئەوه نییە»

گیانی پرسی «ئەمی مەسەلە چییە؟»

فئیرا گوتی «مەسەلەهی وەفادارییە. دانئ نایەوئ باشترین دۆستی
له بیر نچیتەوه. ئەویش وەکوو تۆ وایە. تۆ نەتوانی منت له بیر
بچیتەوه. تا من تورام جا، تئینگەیهشتی منت خۆشدهوئ»

فئیرا سوور هەلگەر ابوو، رووی کرد بە و لاوه، با گیانی نەیبینی.

گیانی گوتی «ئێستا دەتموئ له سەر ئەوه چەلەحانیم لەگەڵ بکە؟
ئەویش روژی پێش زەماوند کردنمان!»

دانئ گوتى «له بىرتان نهچى! ئهوه من بووم هاتم ئيوهم
ئاشتكردهوه»

قئرا گوتى «وايه تو ئيمهت ئاشتكردهوه. بيووره من ماندووى
رئگام. دهچم بو هوتئل پشوئك بدهم. گيانى ئاگات له دانئ بئ
خواردنئ بدهيه»

دانئ چهپلهى بو خوى لئ دا. گوتى «گيان سپارگئنتى دهخوم»

كاتئك قئرا روى باوكى دانئ پرسى «ئىستاش خهبرى؟»

دانئ گوتى «نا، خوئشالم بهلام نالئم له بهر چى»

باوكى گوتى «بو پئم نالئى؟»

دانئ ماسكى پشيلهى له رووى دامالئى و مياواندى.

باوكى داى له قاقاى پئكهئنين. گوتى «زور سهيره، ئهوه
ماسكهپشيلهيه» بچين ماسكه پشيلهيهكى ديكه بكرين بو
ئئلا فريدا»

دانئ واقى ورما ، باوكى ههر دهمهئى قسهيهك دهكا. دهمئك
دهلئ باسى ئئلا فريدا مهكه، دهمئك دهلئ بچين ديارى بو ئئلا
فريدا بكرين. راست ئهوه شتهئى من دهمهوى.

باوكى گوتى «با بروئين سپارگئنتى بخوئين و بگهريئنهوه مالئ بو
لاى دايهگهوره- لوسيا-كهئمئك بعهسئنهوه»

ئەو ئىوارەيە دانى ئەوندە ماندوو بوو، پېويستى نەبوو كە نەنكى
چىرۆكى شەوى بۆ بگىرېتەو. زووتر چوو بخەوى.

نەنكى چونكە تەواوى رۆژ بە دواى دايەگەرە «لوسيا» و
خوشكى «ئانتونىيەلا» دا بە رېگادا رۆيشتبوو. لاقەكانى دېشان.

ئەویندار بوون باشتره له بن ئەوینی - بەشی (۱۸)

بۆ بەیانی، کاتیک دانئ له خەو هەستا یەکەم شتتیک وەبیری
هاتەوه ئەوه بوو که ئەو نەزینیە لە دلیدا بوو نەیدرکینئ. دانئ
هەستا و له سەر تەختەکەکەه دانیشت.

له نەنکی پرسی «من له خەودا قسە دەکەم؟»

نەنکی گوتی «نا، قسە ناکەه پێدەکەه!»

دانئ گوتی «بە راستە، ڕهگه له هئ ئەوهبئ که خەونم بە رۆژوه
دەبینئ!» ئەوهی گوت و لئوی خۆی کرۆشت.

بەلام نەنکی پئی وابوو دانئ له بارهئ کەش و هەواوه قسەئ
دەکرد. دانئ له پەنجیرهوه تەماشایهکی دەرئی کرد و
گوتی «وادیاره رۆژئیکي رووناکه، بەلام ئەگەر باران بیاری!»

دانی به پله بوو. دهبوو زوو ناشتایی بخوا، دوش بگری و سهر و پرچی بشوا. کراسه داوین دریژه کهی که دایه گورهی «لوسیا» بوی کری بوو له بهرکا، بهداخوه کراسه داویندریژه کهی رهنگی نال نهبوو، بیجگه له هوریشمی زهرد که به مرواری گولدوزی کراو.

خوشکی دایه گورهش «نانتونیه لا» شهروالیک و قزگیرهی پرشنگداری بو کری بوو. به لام جوانترین شت پیلاوه پاژنه بهرزهکانی بوو. دیاره تا نیستا پیلاوی وا جوانی له پی نهکرد بوو.

دوایه کاتی نهوه بوو که به پله بچن بو کلیسا. کاتی نهوه بوو که «گیانی» ژنیکی دیکه می هبئی و قیراش میدیکی هبئی. هسروه ها دانی زردایکیکی میهربانی هبئی.

ماره برینی «گیانی» و «قیرا» زوو تهواو بوو. هسردوکیان به رهزامندی گوتیان بهئی به یهک رازین. دانی دهسته گولی بووکی به دهسته وه له گهلیان بوو. گیانی نهنگوستیلهی له نهنگوستی قیرا

کرد. ڦيرا تاجي بوو کيڻي نه بوو. له باټي تاجه گولڼه يه کي له سر نابوو. که چي هيچ شازاده خانميک به قهت نهو له بهر چاوي دانئ جوان نه بوو.

گياني واي ده زاني که دواي ماره مکر دنه که به خوار دني نيو پر و ژه جه ژن ته و او ده بي. به لام کاتيک هاتنه سر خيابان ديتي خه لکيکي زور کو بوونه ته ووه چا و پرواني نه وان ده کمن.

دهنگو بلاو ببوه وه که گياني دووباره ژني هيناوه، نه مر و زه ما و ونده. خزم و کس و دوست و ناشنا له نزيک و دووره وه به هه رومز هاتبوون که پير و زبایيان پي بلين! له گه ليان چون تا مالي دايه گه روه له وي له باخچه چکوله که ي دايه گه روه برا که ي گياني «گيوسپ» و ژنه که ي خه ريک بوون ميژ و سه نده لي و که وچک و چه تل و سيني و ده وري و ليوان و ناخوريان داده نا بو ميوانه کان.

گولوي پي رهنگاو رهنگيان به دار و ديوار موه هه لواسي بوو، چراخانيان دروست کرده بوو. له چنيستخانه چکوله که ي

دایه‌گه‌وره ئاشپه‌ز و دوو کوری له به‌رده‌ستدا بوون خهریکی
چیش‌ت لنینان بوون. بۆن و به‌رامه‌یه‌کی خوشیان له ماله‌که و
باخچه‌که‌دا بلاو کردبووه‌وه.

له په‌نجیره‌که‌وه شه‌پۆلی ساز و ئاواز ده‌هاته گوی.

«ماریو»ی ئامۆزای گیانی بوو پیاوێ ده‌ژهند.

له ئاشپه‌زخانه چکۆله‌که‌ی ئه‌ویشه‌وه خهریکی نان و چیش‌ت
سازکردن بوون. کوره به‌رده‌سته‌کان له ئیوان ئاشپه‌زخانه و
باخچه‌که‌دا له هه‌لات هه‌لاتدا بوون.

میوانه‌کانیش پۆشته و پاک و خاوین شاد و خوشحال به کۆر
گۆرانییان ده‌گوت و ده‌یان گوت پیروژ بێ له بووک و زاوا بژین
به شادی و خوشی.

نەویندار بوون باشتره له بی نەوینی - بەشی (١٩)

بۆ نان خواردنی نیوهرۆ (٧) جۆر خواردنیان له سەر سفره دانابوو. بەلام دانی تهنیا پاستای به سۆسی گارگهوه خوارد. چیشتهکه ئهونده خوۆش بوو یهک دهوری پر تیری خوارد و دهورییهکهی نالاوه.

«گیانی» باوکی دانی، پیاڵهکهی ههڵینا و به سویدی و ئیتالیاپی ههندیک قسهی کرد گوتی «بهسلامهتی میوانهکان» قومیکی لیخوادهوه و لهسەر میزهکه داینا. بهردهوام باسی ئهوهی کرد که چۆن یهکهم جار لهگهڵ قیرا بونه ناسیاو.

گوتی «ئهو دهمه بوو که وهبەر ماشین کهوتم، له نهخوشخانه بی هۆش کهوتبووم. کاتیک وههۆش هاتمهوه، بینیم پرستاریک وهک فریشته به سەر سهرمهوه و یستاه. ئهو پرستاره ئهم قیرا خاتونیه که ئیستا ئیوه دهیبین» میوانهکان بهتیکراییی به دل گوینان دابوو قسهکانی کاکای زاوا!

دانئى به داپەرۆشى نهنكى له باوش كرد. نهنكىشى دانئى له ئاميز گرت.

ليزيت خوشكى قيرا جلوبهرى پوليسى گورى بوو، كراسيكي داوين دريژى سهوزى گيارهنگ له بهر كردبوو. پنى دهكهوت و زورى لى جوان بوو. تهواو هوشى لاي قسهكانى گيانى بوو.

ئهم جژنى زماوهندى باوكى باشترين ريكهوتبوو بو دانئى. ئهوهبوو كه له نزيكهوه ئاموزاكاني و دوستهكاني لهوئى بينى! لهگهئ نهوان شايى و خوشى و يارييان دهكرد. ههموو خزمهكاني باوكى لهوئى بوون. بهتاييهت «روسانا»ى كه تهمهنى له دانئى زياتر بوو. ئهوه له تافى خونسيندا بوو.

کاتیک کایه‌ی چاوشارکییان ده‌کرد «رۆسانا» ده‌یویست له
 ناشپه‌زخانه‌ی خویان بشارنه‌وه. به‌لام «رۆبیرتو» کوره‌ی ناشپه‌زه‌که
 خه‌ریک بوو که‌یکی زهماوه‌ندی دهرازانده‌وه! هه‌ر بۆیه له‌وئ
 نه‌ده‌بوو خۆ بشارنه‌وه. سه‌یر ئه‌وه بوو «رۆسانا» تا چاوی
 که‌وت به «رۆبیرتو» که‌وته ناز و خۆ شیرینه‌کردن!

رۆبیرتو به‌جاری شله‌ژا. ئه‌و په‌رۆشی ئه‌وه بوو که زووتر
 که‌یکه‌که‌ برازینیته‌وه. چونکه هه‌ر ئیستا میوانه‌کان گه‌رمکیان
 بوو به‌کۆر گۆرانی بلین. هه‌ر بۆیه گه‌راوه بۆ لای میزی
 کاره‌که‌ی.

ئه‌و گۆرانیه‌ی ئه‌وان ده‌یان گوت، دانێ نه‌ی بیست بوو.

دەنگى «ئالەساندېرۆ»
 خزمى خۆيى لە ھەموويان
 زياتر پىخۆش بوو. ئەگەرچى
 ئالەساندېرۆ مندال بوو. ئەو
 ھاوتەمەنى دانئى بوو. بەلام
 وەكوو گۆرانى بېژىكى
 لىزانى كۆرى ئۆپرا
 گۆرانىيەكەى بەرئى و جئ
 گوت خوشكى

بووكيش «لىزىت»

گۆرانىيەكى گەلۆرى سوئدى
 زۆر خوشى بەم بە دەنگە
 گرەمەكى خۆى بۆ بووك و
 زاوا گوت. ھۆنراوھى

گۆرانىيە ئابەم شىوہىيە

«گەرەمە گولئى كئوى بچنم
 بەدەستە و بىكەم بە تاجەگولئى

بووك»

لە كۆتاي جەژنەكەدا تۆرەى
 زاوا زىرىنە «گيانى» يانى
 باوكى دانئى بوو. ئەوئىش
 گۆرانى ئۆپراى موزىكالى
 موزارتى بە ناوى «ئەوينى
 ئارىا» پېشكەشى بووكى
 بەختەوەر يانى قئىرا خاتوون
 كرد.

ئەويندار بوون باشتىرە لە بى ئەوينى - بەشى (۲۰)

كاتىك تارىك داھات فانوسى رەنگاورەنگى ھوشە و باخچەيان رۆشن كرد. دايەگھورە بە دەورى مېرەكاندا گھرا و لە سەر ھەر مېزىك مۆمىكى داگرساىد. دوايە چەند سەعاتىك بە ناخواردن و قسەكردن و موزىك و گۆرانى، لەگەل كايەكردنى مندالان خۆشيان گوزەراندا.

ئىستا كاتى كەيك بىرىن و دايەشكردنى بۆ ميوانەكان بوو. قېرا بەكاردىكى پلاستىكى كەيكەكەى بىرى بەشىكى دا بە دانى. دانى لەدەلەخۆيدائەگەر ئىلافرىدا باشتىرىن دوستى دانى لەويىووايە خۆشتىر دەبوو. دانى لە ماوھى رۆژدا ئەوندە خۆشحال بوو، بىرى لە ئىلافرىدا نەكردبووھ.

تیريخوارد و دهر بیهکهی نا ئهولاره.
نهکی پرسی بهشیکه دیکهش دهخوی؟
دانی خوی هاویشته باوشی نهکی و گوتی «نا بهسمه»
لهو جهژنهدا له نیو میوانهکاندا نهکی دانی خه مبار دیار
بوو.

رهنگه ئهوه بیر هاتبیتهوه که کاتیک گیانی له گهل
کچهکهی یانی دایکی دانی زماوندیان کرد!
دانی پرسی «نهکه بیر له مردنی دایکه دهکهیتهوه، خهم
دهخوی؟»

نهکی دهستی به سهر دانیدا هیناو گوتی «ئه ری کچی
خوم»

دانی پرسی «نهکه دایکم به بووکینی جوان بوو؟»
نهکی «بلی زور جوان بوو» ئهوهی گوت فرمیسک به
چاویدا هات.

نهنگی دانئی له باشگرت و دهستی هینا به کولمه
نهرمه کهیدا.

دانئی پرسئی «نهنگه دهتوانم شتیکی دیکهت لی پیرسم؟»

نهنگه گوتی «ئهرئ دلکهه پیرسه!»

دانئی پرسئی «سبهینئ ده گهرئیهوه؟»

نهنگی گوتی «بهلئ سبهینئ سواری فرۆکه دهبین بهر هو
مالئ!»

دانئی پرسئی «دهتوانم منیش لهگهلت بیهوه؟»

نهنگی کهمیک گرژ بوو، گوتی «بهلئ پیم خوشه توش

لهگهلم بیهوه بهو مهرجهی که گیانی باوکت و قئیرا

پرازیین»

دانئی گوتی «نهنگه دهکری بچی قسهیان لهگهلم بکهی!»

نهنگی گوتی «نا، ئیستا ئهوان پیکهوه سهمای بووک و

زاوا دهکن. دوایه»

دانی له جیگای خوئی ههستاو گوتی «واباشه خووم قسهیان
لهگهئ بکهه»

له قئیرا دهگهرا، بهلام قئیرا خهریک بوو لکهی قاوهی له
کراسهسپیهکی بوو کئینی پاکده کردهه. ههلبهته «لیزیتی
خوشکی یارمهتی دهکرد»

دانی به قئیرای گوتی «قئیرا کاریکبکه من نهیم بو -
وینهدیک»

قئیرا گوتی «باشه، بهلام له بیرت نهچی لهوئی چ دهبی»
دانی گوتی «نا، لیزیت دهیهوئی جیمان پی بلی کو . . .»
قئیرا به چاو دانی تیگهیانده بیدهنگی. بهلام دانی بیدهنگ
نهبوو گوتی

«من دهمهوئی بگههیمهوه بو سوید. دهکری لهگهئ باووم
قسه بکهی ئیجازه بدا!»

قئیرا گوتی «نا، من پیی نالیم»
باوکی دانی ویستا بوو لهگهئ موزیک ژهنیک قسهی
دهکرد. دانی خوئی گهیاندهی. ههناسهیهکی ههلهکئشا به
باوکی گوت «باوکه پرسیارم ههیه»

باوکی گوتی «پرسیاری چی خوشهویستهکهه؟»
دانی گوتی «بهلام به مهرجیک نابی لیم توورهبی»
بو دهبی توورهههه، من نهونده خههبار بووم نارعههتیم
بهزاندوهه!

دانی بزهی هاتی و به ئیتالایی گوتی
«مولتویینه» زورباشه.

بالام باوکی پیسهیر بوو.

دانی پرسى «باوکه بۆم ههیه لهگهڵ نهکم پرۆمهوه؟»
وێدهچوو جوايیکی ئهرينییى

باوکی بزهی هاتی و بسکهی سمیلی دههات. بهلام
تۆمهزانه بۆ قئیرا بوو که هاتبوو بیبا بۆ
سهمای «والس» بویه باولی کهیفی ساز بوو!

لیزیت گوتی من سهفهريکی خوش ریکدهخهه که بچين
بۆ «وینهديک»

لهوده مهه دا دانی هات و گوتی من نایهه بۆ سهفهس. چونکه
دهزانم لهوئى چى روو ئه دا.

قئیرا به چاو ههره شهی لئى کرد که باسى ئهو
مهسه له یه نه کا!

دانی گوتى «قئیرا دهیهوئى پیمان بلئى، من به مزوانه ده بمه
خوشکه گوهره!»

قئیرا رووی کرد به لاولوه. دانئیش بیدهنگ و ماقیورما.

ئایا باوکی گوئی لیبوو دانی گوتی چی؟

بهئى باوکی گوئی لیبوو. قئیرای له ئامیز گرت و به دنگی
بله ند «هاواری کرد بهر استانه؟»

ئهو دهه دانی ههلی بۆ هه لکه هوت،

دووباره له باوکی پرسى «باوه بوم ههيه له گهل نه نکم
پرؤمهوه؟»

باوکی بهو خهبره که قئرا ئاوسه، زورخوشحال بوو.
به لام گوراندى به سهر دانيدا وگوتى «ههر کارىک
پئتخوشه بیکه!»

دووباره پرووى کردهوه قئرا و له ئاميزيگرت و گوتى
«قئرا پيم بلئ کهى مندالمان دهبي!» دهستى قئراى بهردا
و له بهرنهريدا دهست به سينگهوه چهماوه. دوايه
تاماندوو بوون پیکهوه سهمايان کرد.

دانئ به ههناسهبرکى گهراوه باوشى نه نکى گوتى «نه نکه
ئيجازهم ههيه»

نه نکى گوتى «پیکهوه دهگهرينهوه. باوکت بليتکهت
تازمه دکاتهوه»

دانئ گوتى «نا، دهکرى خومان بیکهين»

دانئ خوشى خوشى له بهر خويهوه دهیگوت «دهگهريمهوه
بو لای ئیلا فریدا. ئیستا ديم بولات ئیلا فریدا!»

نه نکى له دانئى پرسى «پیتوايه خومان بتوانين ئهم کاره
بکهين؟»

دانئ گوتى «بهئى دهتوانين. مندهزانم بليتکهم له کوپيه»
کاتیک سهما و ههلیپرکى گهرم بوو، سهماکهر له
بازنهیهکدا دهسوورانوه دانئ و نه نکى خویا دزیبهوه و

جوونه ئه پارتمانه كهی دایه گهوره كه تلهفون بكهن بۆ
دهفتهری بلیتفرۆشی فرۆكه. دواى كهمیک گیر و گرفت و
خشه خشی تلهفون و جاوهروانى دایه گهوره لهپه گوتی
«بهیانی زوو کات نو و ده دهقیقه به فرۆكه دهفرین بهر هو
سوید!»

ئەويندار بوون باشتره له بى ئەوينى - بەشى (۲۱)

رۆژى دوايه دانى و نەنكى زووتر له خەو هەستان و خۆيان سازکرد. بەو حالەش فریانهکەوتن زوو ریکهون! دانى لەو دەترسا نەو هکوو باوکی پەشیمان بێتەو. نەنكى له وه دەترسا که له فرۆکه بەجى نەمىنن! راست ئەودەمه وه ریکهوتن، له سەر پلیکانهکان دەنگى باوکی دانى و فیرا دەهات.

بووک و زاوا له ماوهى جەژنى زەماوئەندەکەياندا له هۆتیل دەمانهوه. بەلام نىستا هاتبوون که خواحافىزى بکەن. لەو کاتەدا ئامۆزای باوکی دانى «ماریۆ» وهژوور کەوت. ئەویش هاتبوو بۆ خواحافىزى. باوهکوو تاکسى له سەریان مائىل بوو، بەلام ماریۆ هەر قسەى دەکرد.

دایه‌گه‌وره‌ش و خوشی سهرینیکی چکۆله، که به‌چکه پیشله‌ی له‌سه‌ر گولڈۆزی کرابوو و‌هک دیاری هینابوو‌یان بو نهنکی دانئ. ئەو خوا‌حافیزییه بوه هۆی ئەوه‌ی دانئ و نهنکی دره‌نگ گه‌یشتنه فرۆکه‌خانه. نهنکی په‌ریشان حال بوو. دانئیش ئەه‌ونده تووره بوو و‌ه‌کۆخه کۆخ که‌وتبوو!

له سالۆنی سه‌کۆی سواربوون دانئشتن و چاوهروان مانه‌وه. پشوو‌یان. نهنکی گو‌فاریکی له کيفه‌که‌ی ده‌ر هینا و جه‌دوله‌که‌ی حل ده‌کرد.

دانئ له کۆله‌پشتیبه‌که‌دا له کتیبی حیسابه‌که‌ی ده‌گه‌را. دانئ زۆر دلپه‌رۆش بوو. چونکه له‌مێژ بوو له سه‌فه‌ر بوو، له ده‌رسه‌کانی دوا‌کت بوو. به‌لام دانئ چۆن بیه‌توانیایه هۆش بدا به خویندنی حیساب. ئەو هه‌ر ئەه‌نده‌ی ده‌توانی که بیر له ئیلا فریدا، سۆنیا و خوشکه چکۆله‌که‌ی بکاته‌وه.

خوشکهکه می نیلا فریدا ناوی «میراندا»یه. میراندا زور شیرین زمانه به ئوتوبوس دهلی «پووس» جیاوازی نیوان «بووس» و «پووس» نازانی. دهلی با سواری پوسهکه بن.

دانی شتیکی بیرهاتهوه، له بهر خویهوه پیدهکهنی. بهلام له پریکدا نیوچاوانی گرژ بوو. کهوتهبیری ئهوه ئهگهر نیلا فریدا بزانی که باوکم و قیرا پیکهوه بوونته ژن و میرد و زماوهندیان کردووه بلئی چی؟
 نهنکی سهری له سهر جهدولهکه ههئینا گوتی «نیلا فریدا دهلی کاریکی باشیان کردووه.»
 دانی گوتی «بهلام ئهومان بو شایی و زهماوهندهکه بانگهیشتن نهکرد!»

نهنکی گوتی «دهبوايه لیمان بگئیراینهوه، بهلام نیلا فریدا تو ببینی له خوشحالییدا ئهو شتانهی به خهیالدانایه»

دانى له نهنكى پرسى «نهنكه تۆ لهگه‌ل دايكى ئيلا فريدا
قسهت كردوه؟»

نهنكى گوتى «ئهرى، من دوينى ئيواره به تلهفون قسم
لهگه‌ل كرد. پرسيم تۆ بۆت ههيه له جهزنى پاكدا بچى
بۆ لاي ئهوان»

دانى پرسى «دهى باشه، من بۆم ههيه بچم يان نا؟»
نهنكى گوتى «بهائى، سۆنيا گوتى ئهوان زۆر خوشحال
دهبن!»

واديار بوو ريكهوتن به كهيفى دانى بوو. ئهو گهرهكى
بوو لهگه‌ل نهنكى بچنهوه مائى و لهگه‌ل باوهگهره
قسه بكا. رۆژ و شهويك پشوو بدا. دوايه باوهگهره
به ماشين بييا بۆ «نۆرشۆپينگ» لهوى «ئۆفه بى به
دوايدا و بييا بۆ دوورگه»

دانى گوتى «بهلام من گهرهكمه بيمه ديارى بۆ ئيلا
فريدا!»

نهنكى گوتى «هيچ مهسهلهيهك نيبه. سۆنيا دهزانى تۆ
چيت به كهيفه. ئهگهر ناتوانى له سهر حيساب و ههندهسه
كار بكهيت. خهريكى ئهو كتيبه به كه مامۆستاكهت بۆى
ناردوى!»

دانى كۆلهپشتييهكهى پشكنى بۆ نووسراوه ناتهواوهكهى
خۆى پهيدا كرد.

نهنکی قهلم و کاغزی دادهستی.
بهلام دانئ نهی توانی هیچی لی زیادبکا!
تائهوومه که نهیدهزانی نیلا فریدا توراوه یان بهخشیویه
که بانگی نهکردوو بو زهماوندی باوکی و قیرا یان نا.
بهلام نهتونی بیربکاتهوه چونکه دهبوو پروا و بگاته
فرۆکه و سواربی.

ئەویندار بوون باشتره له بی ئەوینی - بەشی (۲۲)

دانئ نزیك بوو دووباره له ئیلافریدا ببینی. ههمان پوژ ئیلافریدا پۆسی ناردە بوو «میراندا» ونبوو. ئیلافریداس خۆی له ژیر کۆگای چرپیدا شار دبووه. کوور ببووه که درو نهچی به لهشیدا. له خۆی ئایا دایکی دهیهوئ ئەوان بگهینتتهوه وشکانی. دوايه «ئوفه» ههنگرئ و بگهڕیتتهوه. تهلهفونی کرد بو دایکی که بچی و دانئ لهگهڵ خۆی ببینی!

ئیلافریدا لهو جیگایهی خۆی شار دبووه، هیچی نهدهبینی، بیجگه

له پاپۆر هکه که له سهکۆی ویستان نزیک دهبوه وه. گوئی
له دهنگی

«ئوفه» بوو بانگی دهکرد ئیلافریدا وهره! «میراندا»
ونبووه. شتیکی تایبهتیم بو هیناون. بهلام ئیلافریدا
بیدهنگ دانیشتبوو ورتهی لیوه نهدههات. ههتا نهگهر
میرولهش بیگهزیبایه. بهلام چونکه ژانی دهکرد ناله
نالیکهی لهوه هات.

دهنگی نهدهگهیبیه دانی که سهکۆی لهنگهر ویستابوو
دهپروانییه دهور و بهری خوی. بهش بهحالی ئهو
همموشتیک چاوهروان کراو بوو. ئهو سهفهره دوور و
دریژه کۆتایی پیهاتبوو.

دانی گهیبووہ نزیک نیلا فریدا. به لام نیلا فریدای
نہدہبینی. له خوی دہپرسی «نیلا فریدا له کوئیہ؟» وهک
بهچکه کوندہبو چاوی دهگیرا.

لهودہمہدا «سونیا» و «ئوفه» بارهکهمیان له پاپورهکه
دادهگرت دانی

له دوور هوه ویستا بوو دهیراوانی.

دانی لهوه دترسا بوو پرووداوه ناخوشه پیشهات. بوو
نیلا فرید لیتوراوه!

هر لهبهر ئهوه که بوو زه ماوهندی باوکی لینهگیراوتتوه!
«سونیا» و «ئوفه» بارهکهمیان هه لگرت و سه کویمان
بهجی هیشته دانیش لهگه لیان بوو. ئهوه له نیلا فریدا
دهگهرا. به لام نیلا فریدا دیار نهبوو.

ئاخريه كهى دانى له «سۇنيا»ى پرسى «ئىلافرىدا له
كوئيه؟»
سۇنيا كه مېك سەرى سوور ما و گوتى «راستت دەوى
منش نازانم!»
ئوفه گوتى «به ئىلافرىدامان نه گوتوه كه تو هاتوى! تو
خوت وات پى خوش بوو.
ئوروزه دانى و ئىلافرىدا يهكترىان نهدى!
ئىلافرىدا له ژير چرپىدا له ترسا نه يوئرا خوى نيشاندا.
چى جواى دايكى بدايه ته وه كه خوشكه كهى چى به سەر
هاتوه!
دانىش له وه دترسا كه باشترين دوستى لىي دلره نج بوو و
نايهوى ببينى.

نهویندار بوون باشته له بی نهوینی - بهشی (۲۳)

به خوشییهوه دانئ چانتاچهر خداره کهی پر بوو له دیاری
بو ئیلا فریدا.

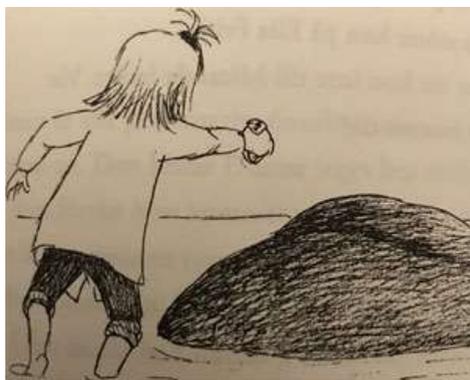
دیاریهکان بهشی ریچکهی دیاری دانانی دهکرد.
دانئ به تهنیا له سهفهس بوو. گهرهکی بوو ئیلا فریدا له
روژی له دایکبوونیدا غافلگیرکا.

پریاروا بوو که دانئ گهیشته وئستگهی قهتار بین
بهرهوپیری. کهچی هیچ کهس نه هاتبوو. دانئ چانتای
پر له دیاری راکیشا و گهراوه بوو مائی.

بهلام چانتای پر له دیاری ههرگیز نهکراوه!

دانى نەخۇشكەوت! كاتىك ھاتەو ھاتەو مالى خويان،
 نەخۇشيبەكەي لىي پىستىر كىرد و لە جىدا كەوت. بەلام
 ئىستا ھەستەو ھاتەو. گەرەككەيە بچى بۇ لاي ئىلا فرىدا.
 كاتىك لەگەل «ئوفە» گەيشتنە لاي خانوۋەكە، ئوفە
 گوتى «راكە و لە ئىلا فرىدا بگەرى!»
 دانى گوتى «نا، ئىستا دەبى دىارىيەكان لە شوينى
 رىچكەي دىار دانىم»

ئوفە دەيزانى دانى دىەوى چى بكا. چونكە خوى فىرى
 كىردبوو كە چۆن رىچكەيدىارى دانان دروست دەكەن.
 مروڤ پاكتەكان لىرە و لەو دەشارىتەو. شتىك بۇ
 پشك دادەنى بۇ ئەوكەسە كە بچى بگەرى و پەيدايانكا.
 بۇ نمونە بەردە پەرى دەريايى. (بەردىكى تايبەتەكە
 كايەي پەرى دەريايى) پى دەكەن. يان كايەي

وشترمريشک (ئەمە چيرۆکيکه که له زمانى خەکەوه
سینه بەسینه دەيگيرنەوه). يانی ئەوکەسەى کايە دەکا
وہکوو وشترمريشک دەچى. يان کۆنە مار دۆزینەوه.
ئوفە گوتى «پەلە بکە! ئەگەر ئیلا فریدا هئىلى دیاریبەکە
بدۆزیتەوه زیار غافلگیر دەبى.

دانى بە هەلاتن خۆى کرد بە ژووریدا کۆلەپشتیبەکەى
دانا و چانتا چەرخ دارەکەى رادەکیشا و یەکەم دیارى
شاردەوه.

دانى هەموو شوینەکانى دوورگەکە دەناسى. هاوینى
پارەکە لەگەڵ ئیلا فریدا ماوەى پشوووان لە وى بوون.
دانى بە هەموو دارەکاندا هەلگەرا بوو. لە هەموو
کەنداوەکان مەلەى کردبوو.

ئەویندار بوون باشتره له بی ئەوینی - بەشی (٢٤)

دانێ زوو دیاریبیهکانی له دوورگهکه شاردهوه. بیجگه
له دانهبیهکیان. به تهپههێ روانگهها هههنگهرا. زۆر گهرا
شوینیکی باشی بو ئەو یهکهیان دهست نهکهوت!
چووه پیشتر، له سهه دهست چهماوه و پاکهته دیاریبیهکهی
له نیو گژ و گیادا شاردهوه. لهبهر خۆیهوه دهیگوت
«ئهمهیان به ئاسانی نادۆزیتهوه»

دوای چهن چرکه کشاوه بو دواوه. تهماشای کرد له نیوان
لق و چهلدا شتیک دهبزویتهوه. دانێ به خۆی گوت
رهنگه مار بی. بهلام نا، شتیکه گهورهتر له ریوی

دهچوو! دووباره دانهوی و پروانی. خوی ناماده کرد راکا
 بهلام شتهکه دووباره جولآوه. دانی بانگی کرد «ئیلا
 فریدا تو له کوئی؟»
 ئیلا فریدا گوتی «بی دهنگ به!»
 دانی گوتی «وهره پیئشهوه!»
 ئیلا فریدا گوتی «نا، نابی، ناتوانم»
 دانی پرسی «بو چ بووه؟ گیرت خواردووه؟»

ههلبهته نهدهبوو پرسیار بکا. چونکه خوی دهیزانی چی
 بووه.

ئیلا فریدا گوتی «نا، بهلام . . .»

ئەوئى گوت و لەو جىڭگاي خۆي شار دىبوومو هاتە
 دەرى. كە روخسارى خۆيى بينى پىي سەير بوو. تەواوى
 سەر و چاوى بە درو رووشا بوو.
 دانى پرسى «ئەوئى تۆ خەرىكى چىت؟»
 ئىلا فرىدا گوتى «لئىرە برۆ!»
 دانى كەوتە لالەپەتە. گوتى «بۆ چى ي بر پۆم؟»

واى بىر كردهوئى ئىلا فرىدا لئى توراوه و نايەوى قسەى
 لەگەل بك! چونكە چونكە بۆ شايى و زەماوئەندى
 باوكى لئى نەگىرا بووئە.
 دانى گويى پر كرد لە هەوا و تەپەي روانگەي بە جى
 هئىشت. بەلام هئىزى پىي نەبوو برۆ! كەمىك پۆيى و
 ئاورىداوئە. بە ئىلا فرىداى گوت «من دەزانم تۆ لەئىم

توراوی و نام بهخشی، بهلام داوات لی دهکهم
بمبهخشه.

وادیار بوو که نیلا فریدا بایهخی پی نهادا.
دانی ویستی پروا، بهلام دیسانهوه کوخه هیرشی بو
هینا. دانی له بهرخویهوه گوتی ههر باش بوو ههر
چونی بی من ریچکهی دیاریم کیشاوه. ئهوهی گوت
دووباره کوخه هیرشی بو هیناوه. . .

ئەویندار بوون باشتره له بی ئەوینی - بەشی (٢٥)

کاتیکی دانئ هاتهوه مائی کۆخه دووباره هیرشی بو
هیناوه.

«ئوفه» سینییهک قاوه به دهستهوه بهرو پلیکانهکان
دههات. وادیار بوو که نارمحهته!

له دانئی پرسى «چونی و چ دهکهی؟»

دانئ پاکهتیکی چکولهی به دهستهوه مابوو. ههئى هینا و
گوتی «هەر ئەم پاکهتهم ماوه، نازانم له کویدا بيشارمهوه

« . . . »

«ئوفه» سینیەکەى وه لا نا و گوتى «خەمت نەبى وه ره .

..»

دانى وه دواى كهوت. پيکهوه به ئەسپايى چوونه ژوورى
خهوهکه. ئوفه به سرتە و به ئاماژە گوتى «ئە، لیره

بیشار موه!»

دانى پرسى «ئيوه بۆ به سرتە قسه دهکهن؟» ئەمجار

رۆيى پاکهتهکه له نيوه راستى وه تاقهکهدا فریدا!

ئوفه دووباره به سرتە گوتى «ئەوه چ دهکەى، ئاوا
ناشاردریتهوه! بهو جوړه ئیلا فریدا زوو پيى دهزانى.

دهبى وای بشارییهوه که ماوهیهک لیى بگهړى
پاکهتهکەى له دانى وه رگرت و به جوړیک که له بهر

چاو نەبى نایه ژیر تهختهکه. و هیواشهکی درگاکەى
پیوهدا. پرووى کردهوه دانى و گوتى «ئىستا به راکردن

بچۆ به دواى ئیلا فریدا دا. نازانم ئەو کچه بۆ نایه. . .

ئەویندار بوون باشتەر لە بی ئەوینی - بەشی (۲۶)

دانئ بە ئەسپایی گەر اوە بۆلای کۆگا چرپیەکه. پیوست
نەبوو زیاتر پروا.

ئیلا فریدا لە تەپەیی روانگە و ئیستا و مائئی دانئ بوو.
ئەودەم کە دانئ گەشتئ.

ئیلا فریدا پرسئ «شوئینی دیارییەکان لە کوئو
دسپئدەکا؟»

دانئ گوئئ «واز بئنه، چت دەوئ؟»

ئیلا فریدا ئەهۆن و لە سەرخۆ، گوئئ «نیشانەیهکم
بەدەیه!»

دانئ لەبەر خۆیهوه «نەخیر وادیارە دیارییەکانئ دەوئ،
رەنگە نەرم بووبئ و بیهوی لەگەلم ئاشت بئتهوه»

دانئ گوئئ «لەلای بەردئ پەری دەریایی»

ئیلا فریدا گوئئ «هئواش قسەبکە دایکم ئەوان گوئیان
لئ دەبی»

دانی دوباره‌ی کرده‌وه «له لای بهردی پهری
ده‌ریایی!»

ئییلا فریدا پرسى «چۆن چووته نیو ئاوه‌که؟»
دانی گوتى «من گوی ناده‌می چهن سارده»
ئییلا فریدا پیکهنی. به دانئی گوت «وهره!» خوی به
هه‌لاتن و دانئش به دوایدا. له بهر په‌نجیره‌ی
ئاشپه‌زخانه هئواشیان کرده‌وه، ئییلا فریدا خوی
کور کرده‌وه.

دانی پرسى «تو بو واده‌که‌ی؟»
ئییلا فریدا گوتى «بو ئه‌وه‌ی نه‌مان بینن»

دانی وا تئگه‌یی که ئهمه‌ش بازیه. تا گه‌یشتنه بئشه‌ی
که‌نار ئاو.

کاتیک گه‌یشتنه لای بهردی پهری ده‌ریایی. ته‌ماشایان
کرد پاکه‌ته دیارییه‌که نه‌ماوه. با بردویه‌ته نیو ئاوه‌که به
دهم شه‌پۆله‌وه ده‌له‌ر ئه‌وه.

ئىلا فريدا كەوش و گۆرەۋىيەكانى داكەند و دەلنگى
 شلوارەكەى ھەلكرد و بازدا نىو ئاۋەكە. پاكەتەكەى
 گرتەۋە. نەپەشت بگاتە تاشبەردەى كە پىدەلەين
 «قەلای دزى دەريايى». پاكەتەكەى ھەلچىرى. تەماشاشا
 كرد ئەنگوستىلەكەى دايكى دانى يە، كە ئەودەم دانى
 چكۆلە بوو پىدابوو. پىش ئەۋەى لە ئەنگوستىكا لە بەر
 رۆشنايەكە بەوردى تەماشاشاى كرد.
 ديار نەبوو، خۆشحال بوو يان نا!

ئىلا فريدا گوتى «نیشانەيەكى دى!»
 دانى گوتى «وشتىر مريشك»
 ئىلا فريدا دەيزانى مەبەستى دانى چىيە.
 مراوى لاستىكى كە مەلەى پىدەكەن.
 ئىلا فريدا پىي جوانە كايەى پىدكا. بەلام
 گوتى «نیشانەيەكى دىكە!»
 دانى گوتى «كونە مارانە»

پهکتهکهی، باوهشینیکي تیدابوو که نهکی دانی له
 سپانیا کریبوی.
 ئیلا فریدا لهو بارهیهوه هیچ نهگوت. وادیاره به هیچ
 خوشحال نابی. گوتی «نیشانهی دیکه!»
 دانی گاتی «لای شوینی نههینی کارگ پروان»
 ئیلا فریدا به پهله دهچی بو ئهوی. دانیش به کوخه کوخ
 به دوایدا.
 کتیبیکیان بینی لی نووسرابوو «ئهو کچه که فروشتیان
 به «سیرک»
 ئیلا فریدا لهوه پیش خویندبوویهوه.
 پاکهتی دیارییهکانیان پیدا کرد. بیجگه له دانهیکیان.
 چوونه ههوشه. «سوینا» دایکی ئیلا فریدا سی
 شه بهی شه بهتی توهره شه دانابوو. یهک بو دانی،
 یهک بو ئیلا فریدا و ئهوی دیش بو «میراندا»
 دانی دهپرسی «ئهی کوا میراندا؟»
 لهو دهمه دا «ئوفه» پهیدا بو. به ئیلا فریدا گوت «ئهوه
 توی؟ سوورپرایز دیاریم بو هیناوی. ئهوش دانی
 نیشانی دیاریبوکان. ئهی تو چی ئهدهی به من؟ نایهی
 له نامیزت گرم؟
 ئیلا فریدا خوی گیلدهکا و جوابی ناداتهوه.

ئوفه ژیرچه نهی ئیلا فریدا دهگری و مهجبووری دهکا
تەماشای ئەو بکا.

«ئەوچی بوو! بو لیمان لالوتی؟»

ئیلا فریدا پرووی وەر گیرا و جوابی نەداوه.

دانی بە پەلە خۆی دەگەینن تە ئەوان و لەجوابی قسەکهی

«ئوفه» دا گوتی لالوت نییه. بەلام هه‌موو

دیارییه‌کانمان پەیدا نەکردوو! رەنگه‌ بو ئەو بێ لەو

پاکه‌ته‌ ده‌گه‌رین.

«ئوفه» بۆله‌ بۆلئیکی لئوه‌ هات و خۆی له‌ ئیلا فریدا

گێل کرد.

ئیلا فریدا به‌ دانی گوت «نیشانه‌یه‌کی دیکه‌»

دانی نامازه‌ به‌ خانووکه‌ کرد و گوتی «ژیر ته‌ختی

خه‌مه‌که‌!»

ئەويندار بون باشته له بی ئەوینی - بەشی (۲۷)

ئیلا فریدا رایکرد بو ژووری. دانیش تا نیوهی ریگا له گهلی رۆیی. ئیلا فریدا گوتی «من لیره دەمینم. له ناشپهزخانه داده نیشم» ئەو وای بیر ده کردهوه ئەو پاکهتهی که ماوه، کهیکی مرهباپی ماوهی حهوت حهوتووی لهوه پیشه. ئەوه ناهینی به دوایدا بگهریم! دانی ویستاه و چاومروانه تا ئیلا فریدا ئەو شته ناخۆشه پهیداکا.

ئیلا فریدا به خۆشحالییهوه دهلی «هورا، پهیدام کرد» دانی به پهله دهچی بو ژووری دانیشتن. تهماشای کرد، ئیلا فریدا شیتانه ههله پهیری.

ئیلا فریدا به دانینی گوت «مهمنونم وا منت رزگار کرد»

دانی هیچ تیناگا. مهسهله چیه؟ تا ئهو دم که تهماشا دهکن «میراندا» له ژیر پهتو یکدا له سهر تهخته کهی دایکی خوی شار دوه تهوه. ههر که ئهوان دهبینی ههله دستن به پیکه نینهوه دهروانته ئهوان!

ئیلا فریدا دهلی «میراندا ی من، وهچه چکوله کهم!» دوایه روو له دانی دهکا و دهپرسی «چونت ئهم ورچه قوله شار دوهوه؟»

دانی ئیستاش تیناگا!

مهسهله ئهوه بوو که میراندا له گول ئاودان ماندوو دهبی. دهچی له سهر تهخته کهی دایکی راده کشی و خهو دهبیاتهوه. ئهمرووداوه لهو دهمه دایه روئهدا که ئیلا فریدا چوو بو تهپهی ماسیگرتن. ئهو دهیویست ئهو نامه ی وا نووسی بووی له بنلی نابوو، بهدا به ئاودا.

سهیر ئهوهیه که ئیلا فریدا وای بیر کردبووهوه، دانی «میراندا» ی وهکوو دیاری له ژیر پهتوه کهی «سوئیا» دا

شاردو تهوه. جا، بويه شادي دهكا كه ميراندای وهكوو
دياري شار دراوه پيدا كردووه. به دانئ دهلئ دهمزانی
ئهگهر تو بئي هموو شتتيك باش دهبي. تو منت رزگار
کرد.

ئم مهسه لهيه بو دانئ بوته پرسيار. به لام بهوه خوشحاله
كه ئيلا فريدا خولق و خوي باشه.

سوئيا دايمي دانئ دئ و بيريان دئنيتهوه شهر بهتهكانيان
بخونهوه! دوايه دهلئ ببورن بهستهنی نهبوو. چوار
كهيكی شوگلاتی له گيرفانی دهر دئني و دهلئ «يهك بو
دانئ، يهك بو ئيلا فريدا، ئم دوانهش بو ميراندا»

ميراندا كهيكه شوگلاتيهكان دهر فيئئ بو خوي!

ئيلا فريدا دهلئ «ئم بهشكر دنه دادگهرانه نيبه»

ميراندا دهلئ «بو من دادگهرانهيه. با بو تو دادگهرانه
نهبي!»

له راستيدا بهشي چوارهم هي «ئوفه» بوو، به لام ئهو
گوئي پينهدا، گوتي

«من بهوه خوشحالم كه ئيلا فريدا دووباره خوشحاله.

له ئيلا فريداي پرسئ «خوشحالي؟»

ئيلا فريدا گوتي «بهلئ، خوت دهم بيني. ئيدي زور بلئي
مهكه!»

ئەويندار بوون باشتىره له بى ئەوينى - بەشى (۲۸)

مروڤ له ئىلا فرىدا ئىرخەيان نىيە. خولقو خوى وەكوو
هەواى بەھار يىيە. تاويك بارانىيە، تاو تاووش خۆرەتاوہ.
مروڤ نازادنى ھۆيەكەى چىيە! بو چى واىە؟ ئايا
بەراستى ئىلا فرىدا دانىي بەخشيوہ؟
دواى چەن چركە لەسەر سەكوى ماسىگرتن ويستانون
ودەرواننە دەريا.

دانى له ئىلا فرىدا دەپرسى «ئىستاش لە من توورەى؟»
ئىلا فرىدادەلى «توورە،! بو چى دەبى من لە تووورەم»
دانى دەلى «لە بەر ئەوہ كە بو زەماوہند لىمان
نەگىرايەوہ»

ئىلا فرىدا دەپرسى «كامە زەماوہند؟»
دانى دەلى «زەماوہندى باوكم و قىرا»
ئىلا فرىدا دەلى «ئەى، ئەوان زەماوہنديان كرد!»
دانى ئىستاش نامادەيە چاوەرۋانى ناخۆشتىن پرفتارى
ئىلا فرىدايە.

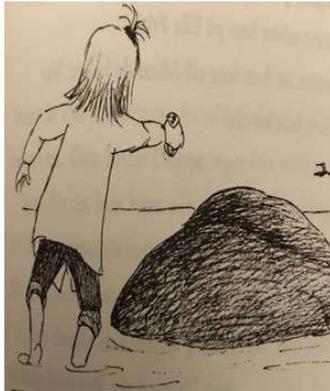
ئىلا فرىدا سەرنجىكى دانى ئەدا. دەروانىتە دەريا و
تەماشاي ئاوہكە دەكا.

دانى له ئىلا فرىدا دەپرسى «ئەوہ تەماشاي چىدەكەى؟»

ئىلا فریدا دەلى «چاۋەرىي پۈستم كە بتلى نەمەكەم بۇ
بىنى. من نەمەيەكم لە بتلىكدا نارەبوو، ئىستا چاۋەرىم
جوابەكەيم بۇ بىتەو!»

دانى دەلى «پۈستى دەريايى زۆرى پى دەچى، لەوانەيە
چەن سالى پى بچى»
ئىلا فریدا ئاخىك ھەلدەكىشى و دەلى «دەزانم، بەلام. .
».

راست لەو دەمەدا بتلىك دەكەۋىتە سەر ئاۋەكە! رەنگە
لە دوورگەپەكى دىكەۋە شەپۈل ھىنايىتى.
ئىلا فریدا لە خۆى دەپرسى «تو بلى كەسىك نامەى نىو
بتلەكەى خويندبىتەو؟ رەنگە ئەۋىش وەكوو من ھەست
بە تەنيايى بكا»

دانى دەپرسى «تو ھەست بە تەنيايى دەكەى؟»

ئيلا فريدا دهلي «ئەري، جار جارە»
 داني دەپرسی «كەي، بۆچي؟»
 ئيلا فريدا دهلي «كاتيك ميراندام لي گوم دەبي»
 داني بە ماناوه سەيري ئيلا فريدا دەكا و دەپرسی «كەي
 وات بەسەر دي»
 ئيلا فريدا منگە منگ دەلي «زۆر جار، با لە بارەي
 شتتكي دەكەوه قسە بكەين»
 داني دهلي «ياري بكەين! يان خانوچكە دروست كەين»
 ئيلا فريدا دهلي «باشە بە خانوچكە دروست كەين»
 دەچن ئامرازي خانوچكە دروستکردن و چەن تەختە كە
 ئۆفە لە پەنای ديوارەكە داياناون دەهينن.
 تازە دەستيان پيكردووه، كەچي ئيلا فريدا بزمار و
 چكوشەكەي وەلادەني لە داني دەپرسی «لە بيري چوو
 بۆ زماوند لە من بگيريبيەوه؟»
 دهلي «بەرۆژدا نەپەرژام بيري لە تۆ بكەمەوه! بەلام دوايه
 بيري هاتەوه»
 ئيلا فريدا دەپرسی «كەي بيري هاتەوه»
 داني دهلي «ئەو دەمەي كەيكەم دەخوارد»
 ئيلا فريدا دەپرسی «كەيكەكە خۆش بوو؟»

دانی دہلی «نہری بہ لام نہ گہر توم لہ گہل بوایہی خوشتر
دہوو. کہ توم بیرکتهوہ بریا لہویا. لہو کہیکہ خوشہ
بچیژی بی تو بوم نہ خورا»

ئیلا فیذا دہلی «باشہ لہوہ گہری، با کایہ بکہین»
دانی دہپرسی «کہیہی چی بکہین؟»

ئیلا فریدا دہلی «کایہی ئہوہ دہکہین کہ ئیمہ دوو مندالہ
فقیرین ہیچ خانہو لانہیہ کمان نییہ تیدا بژین. بویہ
مہجورین پیش ئہوہی توفان بی خانوچکہ بو خومان
دروست کہین» ئہوہی گوت و دہستی کرد بہ بزمار
داکوتان. ئہوان خہریکی بزمار داکوتان بوو، ئوفہ
بانگی کردن و ہرن کاتی نان خوار دنہ! ئہوانیش دہستیا
لہکار ہلڈہ گرت. . .

ئەويندار بوو باشتىره له بى ئەوينى (٢٩)

كاتى نانخواردن «سۆنيا» دەيهوى بزائى زەماوەندەكە
چون بوو.

دانى دەلى «خۆش بوو. ئەگەر ئىلا فرىدا م لەگەل بوایە
خۆشتر دەبوو»

ئىلا فرىدا بە سەر لەقاندن قسەكەى دانى راست كردهو.

«ئوفە» دەپرسى «ئەى رۆم خۆش بوو؟»

دانى گوتى «بەلى شارى رۆم خۆشە. بەلام گەورەيه.
هەموويم نەدى»

ئىلا فرىدا گوتى «ئەگەر منىش لەگەل بوایەم خۆشتر
دەبوو»

سۆنيا پرسى «دايهگەورە دەلى حەزت نەدەكرد بچى بۆ

قینەدىك، بۆيه لەگەل ئەو هاتىيهو»

دانى گوتى «بەلى وايه، من پىم خۆش نەبوو لەگەلىان
بچم»

ئوفە گوتى «ئەي لە سەفەرى ئىتالىيا، ھىچى دىكە پېش
نەھات»

دانى گوتى «بەئى لەوانە بوو بىم رىننن!» «پېرە پياوئىك
دەيوست بە نوقل بىم خەتتىنى»

سۆنيا گوتى «پەكو، ناخوشە!»

ئوفە دەپرسى «ئەي چۆنت رىزگار بوو؟»

سۆنيا دەئى «مىندالى بەستەزمان، ئەي چى رووى دا؟»

دانى گوتى «من نوقلەكەم لىومەر نەگرت»

ئىلا فرىدا دەئى «كارىكى چاكت كر دوە. منىش بو اىم لىم
وەر نەدەگرت»

دانى شتىكى وەبىر ھاتەو،

گوتى «بەم زوانە من دەبمە خوشكە گەورە!»

سۆنيا گوتى «ئەي ئەي بۆ زووتر نەتگوت؟»

دانى دەئى «ئاخر بەئىنم بە ئىرا داوہ بە ھىچ كەس نەئىم»

ئىلا فریدا وەكوو بارۆكەكەوتە گارەگار و گوتى «بەلام
ئىستا بە ئىمەت گوت» لە داىكى پىرسى «بۆمان ھەيە لە
دەورى مېزەكە ھەستىن؟»

بەراکردن چوون ديارى بۆ «ميراندا» جۆركەن. ئاخىر
ئەويش دەبى نيشانەى ديارى ھەبى!

ئەو ھەل تۆپى بازى سەرئاوەكەى كە ھىچ باى تىدا نەما
بوو، دوای ئەو بووكلەبەر خەكەى و ھەندىك وردە
شنتى دىكەى بۆ كادۆ پىچ دەكەن.

ئىلا فریدا دەلى گرینگ نىيە ديارىيەكانى شتى تازە
نەبن. خوشكە چكۆلى من خوشحال دەبى كە كادۆى
بدەنى.

دانى بە چاوى خۆى دەبىنى كە «ميراندا» چۆن بە
دوای ديارىيەكاندا دەگەرى. ميراندا زۆرتەر بەو
خوشحال دەبى كە بووكلە بەرخەكەى كە شەوانە لەگەل
خۆى دەيخەوینى بۆى لە پاكەت خەن تا بە دوایدا
بگەرى. ئەو بەخوشىيەو دەگەرى و بەرخە سپىيەكەى
ئەدۆزىتەو. بەو زياتر خوشحال دەبى.

ئەويندار بوون باشتەر لہ بئ ئەوينى - بەشى (۳۰)

بەر استى ئەحوالى ئيلا فريدا چۆنە، ئايا شاد و خوشحالە؟
دانى لىي دەپرسى «ئەوہ راستە، تۆ لەبەر ئەوہى بۆ
زەماوہند ليمان نەگيرايەوہ نارەحت بوو؟»
ئيلا فريدا دەلى «بەلى بەلام من تۆم بەخشيوہ. بە
شەرتتەك دووبارە منت لە بىر نەچى!»
دانى دەلى «سویند دەخۆم بە فۆكلەكەى سەرم تۆم لە بىر
ناچى»

ھەر دووكيان چەن چرکە بیدەنگ دەمىننەوہ.
دانى بىر دەكاتەوہ و دەلى «ئەھا، شتتەكى گرینگم
بىر ھاتەوہ»

ئيلا فريدا دەلى «ئەو شتە گرینگە چىيە؟»
دانى دەلى «باشترين ديارى، بچۆ بەر ئاوينەكە و چاوت
بقوچىنە!»

ئيلا فريدا لە سەر تەختى خەوہكەى ھاتە خواری، چىوو
لە بەرانبەر ئاوينەكە دانیش.

دانش خەریکە کۆلەپشتییەکە دەپشکنی بەدوای شتیکدا
 دەگەڕی. دوو ماسکی پشیلەیی دەرھینا و ئیلا فریدای
 گوتی « وەرە ئەمەیان بنی بەر چاوت بە زانە چۆنە»
 خۆشی ئەوی دیکەیان دەننیتە بەرچاوی.

بە ئیلا فریدا دەلی چاوت هەلنە. ئیلا فریدا چاوی
 دەکاتەو، یەک بە خۆی ئەدا لە قاقای پیکەنین! و
 گوتی «راست ئەو شتەیی وا من دەمیکە ئارەزویم دەکرد»
 دانێ دەلی «ئەو بەوکی بۆی کریم»

ئیلا فریدا وەکوو پشیلە دەمیائینی پر نیاو مرنیاو و هەر
 دەلی پشیلەییە!

دەلی «خۆزگەم بە خۆت، باوکی باشت هەییە»

دانی دەلی «ئەری، خۆشم دەزانم»
 ئیلا فریدا شەویش بە ماسکە پشیلەو دەخەوی!
 خوشکەکەشی میراندا ھەر لەو ژوورە دەخەوی. لە
 نزیکەو موشە موش، و پرخە، پرخی دی. بەلام دانی
 خەریکە کۆلەپشتیەکە دەپشکنی. دەفتەر و قەلەم دەر
 دینی و بەردەوام دەبی لە سەر نووسینی بەشی دوومی
 «ژیانی خوشی من» دەسپیککی ئەم بەشە «ئەم کتیبە لە
 باری باشتترین ھاوڕیم ئیلا فریدا» وەیە.
 ئەو ئەوندە باشە، من ھەر ھەلەپەک بکەم لێم دەبووری.
 ئەوێ کە بۆ زەماوەندی باوکم لیمان نە گێراو
 بەخشیمی. من ئەوم زور خۆش دەوی. دەزانم ئەویش منی
 خۆش دەوی. بەلام نازانم ئەم خۆشەوێستیە بەکوێ دەگا.
 ئیمە ھێشتا مندالین ڕەنگە گەورەبەین یەکتەر نە ناسینەو!
 بەلام ھەنووکە یەکتەرمان خۆش دەوی. «ئەویندار بوون
 باشتەر لە بی ئەوینی» ئەو وشانە لە کوێو ھاتن؟ دانی
 نایەوی بیر لەو بەکاتەو. چونکە ماندو. دەفتەرەکە
 ویک دەنی و خوی دەکا بەژیر پەتووەکا و دەخەوی.
 سونیا لامپالەیان دە کوژینیئەو. لە تاریکیدا بە سرتە
 دەلی «سپاس بۆ تو دانی. باش بوو ھاتی ھەموو کیشەپەک
 چارە سەر بوو»
 دانی لە خوەدا قسە دەکا! دەلی «دایکە! وام نەگوت»

سۆنيا به پيڭكەنپنەو دەلى «نا، نا وات نەوگوت»
دانى ھەناسەيەك ھەلدەكيشى و دەلى
«من فريا ناكەم ھەموو شتتېك بلېم. تو دەزانی شتى
سەير پروو ئەدا»
سۆنيا دەلى «دەزانم تو راست دەكەى»
بەلام دانى ئىدى گوڭى لىنپىيە. خەو بردوويەتەو.

ئەویندار بوون باشتره له بی ئەوینی - (۳۱)

رەنگە پیرسن کوودەن! ئەم ئیوارە ئەحوالی چۆنە؟
کوودەن حالی باشە. ئیوارە کە سەگەکە ی بردبوو دەری
توشی مامۆستا کەیان دەبی. مامۆستا دەلی «ئیوارە باش
کوودەن! خەبەری خوشم پییه، دانی حالی باشە. دوی
پشوودانی جهژنی پاک دیتەوه بو مەدرەسه. ئەری
هەیلکە نوقلەکانی جهژنت ماوه؟»

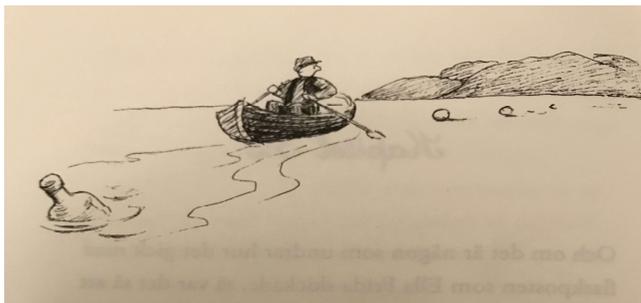
کوودەن خوشحال بەو خەبەر خوشحال دەبی و «بەلی
بەلی ماون. تەنیا لیم چیژتوون. بو ئەوهی بزانی کون
نەبوون»

مامۆستا دەلی باشە، ئیدی لپی مەچیژە! ئەوه بەشی دانی
یە. ئەوه ودەلی و دەم بە پیکەنین رپی خوی دەگری

ودهروا. کوودن نیش به ریّی خوئی. کوودن بهوه
خوشحاله که بهم زوانه دانئی دهبینی.
کوودن کوریکی لیزانه. فوتبولّ دهزانی، لهو دهمهوه
بوهته گولیر دایمه جلهکانی خوّلاییه توزی لی
ههلهستی. نهگهر له هیلی بهرگریدا یاری بکا باشترین
بهرگری دهکا. نهگهر دوو کهس شهر بکهن نهو دهچی و
نیوژیان دهکا، ونایهلی شهر بکهن! خوئی دهلی من پیای
ناشتیم.

ئەویندار بوون باشتره له بی ئەوینی -بەشی (۳۲)

نامەکەى که ئیلا فریدا نووسیوی له بتئیکی هاویشتبوو دابووی به ئاودا، چی بەسەر هات. چەن کیلۆمیتەر با بردی بەره باکووری دوورگه. لەوئ پیره پیره پیاویک که لەسەر پاپۆرەکەى دانیشت بوو پەیدای کردبوو. بەقولایى ماسیگرتنەکەیهوه ببوو له ئاوهکەى دەر هینا. سەرەکەى هەلپچری و نامەکەى دەر هینا. بەلام چونکە چاویلکەکانى له مالى له بیر چبوو نەیتوانى بیخوینتەوه خستیهوه نيو بتلەکە و هاویشتییهوه بو نيو ئاوهکە شلپیهکى لیوه هات و دووباره بەدەم باوه له گەل شەپۆل ئاو رووى.

رەنگه رۆژیک کەسێک پەیدایکا و بیخوینتەوه و بزانی که ئیلا فریدا بانگهوازی کردوه که باشتەرین دوستى یانى «دانئ» پەیدا بکا.

به لام ئیوه که ئەم کتیبە دەخویننەوه، دەزانن که دانی ساخ
و سلامەتی گەراوەتەوه مائی و بە ناشتی و خوشی
دانیشتوہ.

کۆتایی کتیبی ھوتەم